

ઐતુન ઔર મોહમ્મદ હનિફ કીસ્સા.

ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોંમે.

જાવાની પ્રસિદ્ધ કરનાર
બુકસેલર—મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે,
ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદમાં—ખેમસાનેયકલ ધી નટવર પ્રીન્ટીંગ પ્રેમભા બેગીલાલ
નારણદાસ બોડીવાળાએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ જી.

પ્રત ૨૦૦૦,

—૦—

સંવત ૧૯૭૩

સને ૧૯૧૭

કોંત ૦-૨-૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીગ્રાહિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૧૨૩ વર્ષ

પુસ્તકનું નામ એલ્બન કોર મોરમદલજી

વિભાગ ૪૪૬૮૦૧૩૬૮

ઝેતુન ઔર મોહમ્મદ હનીફ.

શુર સાથ નામ અલ્લાહકે બખ્શીશ કરનેવાલા મેહરબાન.

ધલાહી દો આલમકા કીરતાર તુ,
કયા અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર,
જો ધનસાં વજુનાત હયે વાં તમામ,
તુ વાહીદ અહલ્લ ઔર નરનકાર હયે,
સના હમ્દ તેરા હયે એ ધનતેહા,
જો હયે દોસ્ત તેરે મોહમ્મદ નખી,
સલોમેં જુઝરગી તો ઉનકો દીયા,
શકીઉલ્લ ઉમમ હયેં મોહમ્મદરસુલ,
નખીયોં કે સરતાજ સાલાર દાં,
મોહમ્મદ હયે ખેશક શહે અસફીયા,
અગર તુ ન હોતા અય મેરે નખી,
હખીય તુજકો મયેંને ઝરોઝે અઝલ,
નહીં કીસકો મકદુર હયેં જુઝ ખુદા,
ખુદા જીસકી તઅરીફ કરતા હયેંજો,
હઝારાં દરદાં હઝારાં સલામ,
ખઝાં ઉનકો અઉલાદ અસહાબપર,
ખુસુસતે અખુઅકર સીદદીકપર,
અઝા પસ ધલાહી તુ ઉસમાન પર,
ખઝાં કીરતો હસનૈનપર કર નઝુલ,
ઝખાં હાંદવીમેં કહેં મયેં ખયાન,
દરઅહદે ખીલાફત ઉમરબાન જતાખ,
શીકાર ખેલનેકો ચલે હો સવાર,
દો ખેટે અખુઅકર આલી જનાખ,
જલેબદાર મકખુલ થા એક ગુલામ,
શહેરસે મદીનેકે બાહર નીકલ,
યકાયક જંગલસે ઉઠા યક ગુબાર,
ઝયેતુન પાંદામનવ ચાલીસ કનીઝ,
યે પાંચોં સવર ઉસકો આએ નઝર,
પોહચી આકે નઝહીક યક આનમેં,
હહો કૌન હો તુમ યે પાચુ સવાર !

દોનો જગકા પયેદા કરનહાર તુ.
ઝખીં આગમા ઔર મલામક વહુર.
કરેં યાદ તુજકો ખુદાયા મુલામ.
ન કોઇ દુસરા તુજ મદદગાર હયે.
કહેં અય મયેં નઅતે નખીપુરના.
કયા જીરકે કારત યે ખલકત સબી.
બી ખતમે નખુવત તો ઉનપર કયા.
કયા હકને લોલાક જીનપર નઝુલ.
મોહમ્મદ નખી હયેં કરો તુમ યકી.
ઉસીકો ખુદાને યે શતખા દીયા.
તો પયેદા ન કરતા મય અપલાકબી.
કયા હયે દીયા હયે હમ્દ જુઝ વ કુલ.
કરે કુછ સીફત ઔર ઉનકી સના.
તો ધનસાકો તાકત કહાં હયે સુનો.
ઝમાખર મોહમ્મદ અલૈહીરસલામ.
અઝાં ખઅદ હઝરત અલીકે ઉપર.
ખઝાં ધનકે આદીલ ઉમરકે ઉપર.
અઝાં ખઅદ હઝરત અલીકે ઉપર.
ખઝાં ઉનકે ઉપર જો હઝરસ ખુતુલ.
ખ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.
મોહમ્મદ હનીફ ખીનઅલી ખુતુરાખ.
ચલે ચાર અસહાબ હોકર તયાર.
દો ખેટે અયે ઉમ્મરખખ તુતખલાખ.
અમીરકે ચલા સાથ બા ધન્ટેઝામ.
શીકાર ખેલનેકો સો જંગલ જંગલ.
ગીરદમેં સે નીકલે એકતાલીસ સવાર,
ખેટી શહધરમકીથી અઝળાં અઝીઝ.
કીઘ એક ઘોડેકો તખ ખુદતર.
લગી કહને યું કર વો મયેદાનમેં.
કે મેરે જંગલ ખીચ કરતે સીકાર !

પરીદા ન પર મારે મુજ હાંક તલ,
મમર ઝીંદગીસે હુંએ અપને સેર,
મોહમ્મદ હનીફને કયા તમ સવા હું,
કે મરહોંકા/તુ પેદન કરકે લીઆથ,
કહી કયું તુ જના ઓરત હું મએં,
અમીરને કહા તમ તુ સુન નાઝતી,
કે તીના તેરા ચલથલાથા શીતામ,
કહી ગરહું ઓરત મગર હું બલા,
બહોત બાદશાહોં કો મારી હું મધી,
શીતાબી તુમહોં નામ અપના બતાવ,
બેટી શહધરમઝી હું ઝએતુન નામ,
ન રખ અરમાં દીલમેં અમીરકો કહી,
અમીરને કહા સુનકે અચ દીલરબા,
હસમ ઓર નસબમે તો મએં પાકટું,
વલે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર,
યે દુન કરકે ઝએતુનને નેઝા શીરા,
વો લગતે હી નેઝકે બેહોશ હો,
અથી ઉસમને હીકમતે હકમગર,
હકીકતમેં મઅયુક ઝએતુન થી,
દીગર નહીં તો અઉરતકો તાકત કહા,
ગીરે હાંક બેહોશ મોહમ્મદ હનીફ,
ઉતર અપને ઘોડેસે ઝએતુન ઇલાક,
જો રખ હાથ દેખી તો કુછ હમ નહીં,
કે મુરદકે ખુસે હો ખંજર ખરાબ,
જો મકયુલ બાગા છુપા કાહમેં,
ખજાં ચાર સવારોંકો ઝએતું પકડ
કરી જાકે અપને પીરરો સલામ,
મધથી જો તુ બેલનેકો શાકાર,
અરઝ કીકે અચ વાલીઃ મેહરખાન,
સવાર ચાર શીર ઉનકે હમરાદકે,
વો બેટા અલી મુરતુઝાકા આથા,
સો યક ઝરબ નેઝસે મારી હું મેં,
વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહસુઃ,
મોહમ્મદ હનીફકા હયે મશહુર,
કે જસ જાપે પેહંચે અલી મુરતુઝા,
યે સુઠરકે ઝખતું ગુસ્સે ખીચ આઈ,
બીં ચાલીસ બાંદીસે હોકર તયાર,
અલી મુરતુઝાકા હયે મશહુર નામ,
શતહ કરકે આઈ તો ઝએતુન નામ,

અગર શેર હો બાગે મુજ ધાંક તલ.
કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
કે અચ સુખ રખના તુજે કયા મગલ.
મુકાબીલ રાવે હમસે તુ બે હીરાસ.
મુજે ઠીસ રવીશશે પછાને તુમહેં !
કયા એડ ઘોડેકે જસ વખમેં.
દોનો પાંચ કાંપેબી અંદર રીકાબ.
બહોત શેર મરહોંકે કાઠી ગલા.
કય પેદલવાનાં પછાડી હું મધ.
કે બે નામ મુજ હાથ મારે ન જાવ.
કેહયે હઝન લખકોજ હમરા હમુદાબ.
તુ કર ઝોર આપના મેરેપર સબી.
મોમ્મદ હનીફ ખીનઅલી મુરતઝા.
વલ ઝોર સાઝીમેં ચાલાક હું.
ન હો તખતલક ના કરે ઉસપે વાર.
મારા આકે બાઝા કમરમેં લગા.
ઝમીંપર ગીરે ખુદ શરામેશ હો.
કે પાએ ન ઉસવકા ફતહોં ઝફર.
અમીરપર નાઝમેં વો મરતુન થી.
લડે ઇબને હયેદરસે આકર ચલા.
બડીચી જો ઝએતુન હોકર હરીફ
લખી કાટને સરકો ખંજર નીકલ.
કરી તમ મયાંગેવો ખંજરકે નહ
મુએકા ગલા કાટના હયે અઝામ.
વો ગારયાં હુવા શ કે અંદોદમેં.
ચલી આપકે મુરકો કૈદ કર.
કહા શહને નય દુઃખતરે નેકનામ.
સો કયા અવાજ લાઘ તુ કર આશકાર.
મોમ્મદ હનીફકો મેં મારી બખા.
પકડ ઉનકો લાઘ હું મેં સાચ લે.
શુખઅત સતી જગમેં મશહુરથા.
ઘોડેશે ઝમીંપર પછાડી હું મેં.
કે હમ માંચ માને ન હસ ખાનકું.
બહોત ઉનકે હયેમે સેરસતમકે કામ.
કુદર તોડ કર દીકા કાપમ કય.
કહી આપસે યુએ સોગંદ ખાઘ.
મદીનેકે જાનીબકો હોકર સવાર.
બહોત જાનકે હોવેગે ફતમસે કામ.
વગર નહીંતો આકે ન ફીર ઇસમકાન.

યે કેહ કરકે દાખીલ હુમ દરસરાં,
 કે અમ શાહ અરબકે સીપાહી હયે,
 બી ચારોંકા કર ચાર ઘોડે સવાર,
 લડાવે ધસી સાઅત સખ રૈનકું,
 આપરાહકે આતરમે તમ ઉનકીઆત,
 કીએ મરેલહત મીલકે ચારોં જને,
 ધસીવહત હકને હમે હયે દયા,
 અમર મારે ઉનકો તો ગાઝી કેહલાએ,
 હુએ ચારોં અસવાર ઘોડોં ઉપર,
 જીધર કૌમ જાકીલપે હેમલા કરે,
 જયસા શેર બદરચોમે જાદર પડે,
 શુજાઅતકે તઈ દેખ શાહે ધરમ,
 વલધીન આયે દીસીકે યે હાત,
 મહેલસે તુત સુનકે જએતુન અઘ,
 અગર ઝીંદગી ચાહતે હો તુમકે,
 વગર ના તો હું મયે તુમહારી હરીફ,
 ય ચારોંને મુન કરકે જએતુંકી આત,
 વો ચારોંકા જાં પસ કરી બંદમે,
 કહી ગર હો રુખ સતતો જાકે શીતાબ,
 પીદરો કહા હય જીમર ગોશેમન,
 વુ લાવેગી વહાંમે મેરેપર બલા,
 બજી હોકે વહાંસે તો રખસત હુધ,
 મદીને કે જનીબ ચક્કી જુદતર,
 જરફ પોશ ચાલીમ બાંધી હુમ,
 જો મનસેલ ગાયા ઉતર કોડમે,
 કે હશયાર હો તુમ ઉટો યા દુગામ,
 સો આવાઝ મકબૂલ સુનકર ધમામ,
 અમીર યું કયે થા મયે ખુશ ખવામમે,
 કહા પીરકે મકબૂલ અય મહેરબા,
 જદમ એક નેઝેસે જએતુનકે,
 કાટા ચાહતીથી તુમહારા ગલા,
 વોહ યાગે કા તેરે પકડ રં સે,
 ખીજલહોકે તમ દીલમે હજરતઅમીર,
 આએ ધરમે દીલગીર હોકર ધમામ,
 જો ખીખી હનીફા અથી ઉનકી માં,
 કે દીલગીર કયું હયે યે મેરા પીસર,
 કયા અરઝ મકબૂલ ખાતુનસે,
 જો સુન દરકે ખીખીને ગુસ્સા કયા,
 કે તેરા પીદર હયે અલી શહ જવાં,
 મયે કુસ્તી લડી શાહે બરફાંકે સાત,
 અમએ બાપ માંઝ વુ હોકર પીસર,

કહા બાદશાહકે વઝીરોંને આ.
 ખુમસુખઅમમને મરદહયેમે અબ્દુબ.
 સીદક ઓર સંજુક સખ કર તપાર.
 તમાશા દેખો ઉનકા લખ મોજમું.
 દીલાચાર ઘોડે ઓર હથયાર હાત.
 ઘોડે ઓર હથયારોં હમારે કને.
 હે લાઝમ કરે કાફરોંસે ઝીઝા.
 મરેગરતો દરજ શહાદતકા પાએ.
 કયા હમલા કુશરાંકી રૈનપર.
 ગુરેઝાં હો કુશદાર ગીરગીર મરે.
 ધસીતરહ યે ચાર ચારાં લડે.
 પકડનેકો ઇનકે કયા તમ હુકમ.
 પકડના ઉહોકા કયા મુશકીલાત.
 દીલાશા ઉનહોકે કહી દીલ લમાઘ.
 તો ઘોડે વ હથયાર લાવે હમે.
 હયે કીસતોર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
 બી હથયાર ઘોડે દીએ ઉસકે હાત
 આઘ વહાંસે જલદી પીદરકે કને.
 મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
 કે ઉસ મુદલકે લોગ હય કંકન.
 અગર તુ ન જાવે તો હયેગા બલા.
 બજી રાહલ બાંદી ન હમરાહકાઘ.
 જરહ ઓર બખતર સબી પેહનકર.
 મુસલ્લા હો અસવાર અમરાહ હુધ.
 પુઝારા અમીરો વો અંદાહસે.
 દીસાજાંશે મયે હું તુમહારા ગુલામ.
 બાએ હોશમે ઉસકા સુનકર કેલામ.
 મુજે કયું જગાયા વુ ધમ બાખમે.
 કે ખેહોશ હોકર પડેયે યકાં.
 યે ખેહોશ હોકર અમીપર ગીર.
 મુવા જાન તુમકો ન કાદી બલા.
 બી હથયાર ચારોંકો લે છંદસે.
 મદીનેકે જનીબ ચલે ધરકે ધીર.
 મઘ ઉનકે રૂપકી રૈનક તમામ.
 સો મકબૂલકો દેખ ખોલી તધાં.
 હકીકત વુ મુજકો સુના સર બજર.
 જોશુઝરીથી શહપર વો જએતુનસે.
 વહી અપને ફરંજકો તઅા દયા.
 મયે ખીખી હનીફાહું તેરી અમાં.
 લડી સાત દીન ઓર મયે સાત રાત.
 ગીરા જરમે ઓરતસે હો ખેખમહ

હમેં અયસે ફરજંદૈસી આતા હયે આર,
 યે તખના કયા માંને ઉનકે ઉપર,
 યે કેહકરકે માંને કયા ઉનકે ખવાખ,
 કયા જાંન ઘોડેપે હોકર સવાર,
 ચલે સાથ મહયુલકો લેકે તખ,
 કે ઝયેતું વ ચાલીસ ઉસકી કનીઝ,
 વા શહે ધરમકોબી લશકરકે સાથ,
 છુડાઉ જખ ચારોકો મયે બદેસે,
 વગરના મદીતેસેં મુંહ ના દીખાઉં,
 યે કહેકર ચલે એક ઘોડેકો કર,
 જખ બીબી ફતીહા ઉઠી ખવાખસે,
 કે ફરજંદ મેરા કહાં હયે ખતાવ,
 કનીઝક વો ખીખીકો યું કર કહી,
 વો મકયુલ ઘોડેકી પકડી રીકાખ,
 લગી કરને અફસોસ ખીસી તખાં,
 ન જાનું કે કયા ઉસકો હોવેગા હાલ,
 કે હયે ફ્રાજ શાહેધરમ હઝલ લાખ;
 યે કેહકરકે ખીખીસી હુધ સવાર;
 પેહન કરકે બખતર વો ઘોડા સંવાર,
 રવાના હુધ સુઓ મુલ્કે ધરમ,
 પોંહચી ફતખમંઝીલકો કર એકચાર,
 પસઆં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ,
 યે ચાલીસ અસવાર ઉસકેકનીઝ વો,
 સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર,
 નઝરકર જે દેખીલા હયેયક સવાર,
 વો ઝયેતુંને ઘોડા ઉઠાયા તખાં,
 મરે ડરસે જાવેસો રસતમ નીકલ,
 અગર મરદુમીકાહયે તુજમેં અમર,
 કહા ઉસકો ખીખીને સુતકર બકાલ,
 કે મરદો કે હથ્યાર બાંધે કમર,
 તુજે હયે લાઝીમ કે ચરખા પકડ,
 કહી કીસવઝઅસે પેહજાને મુજે,
 કહી જખકે આખથી ઘોડા ચલા,
 તબી મંને જાના કે ઓરત હવે તું,
 તોઝ એતુન બોલી અગરયે હું ઝત,
 યો કેહકરકે સ્થમશીરકો ખીંચ કર,
 ખીખીને સીરપર પરથીયા ઉસકો વાર,
 ઝખમ ચાર ઉંગલકો સરમેં લગા,
 ચકર ખાકે ખીખી હુધ કીસલમંદ,
 તો લાચાર હોકર કહી ગુલજલા,
 અમીરજતે જતે-કીયા તખ ખીચાર,

ક્રહાયોસે ઓરનકે હો ખવારોઝર.
અમીરકે જીગરપર કુવા કારગર.
મોહમ્મદ હનીફયું ઉંડે તખશીતાખ.
સીલહ પેહને સંજુક હોકર તપાર.
કસમ ખા કયા અહલદીધમે યુંતખ.
મયે લાઉ પકડ ફેદમે ઉશકો નીઝ.
ફતેહકર સુમલમાં કરં અપને હાથ.
નખ આઉ મદીનેમે આનંદસે.
મેરે આપમાં કન મયે શીકર ન આઉ.
તરફ મુઠક શાહે ધરમઠી મગર.
પુછી અપની લોડીકો ખેતાખસે.
કીધઃકો ગયા ખાટ મુજકો દીખાવ.
અમીર સવાર હોકરગએ હયેઅમી.
ગયા હયે અય ખાતુન અલી જતાખ;
કે તાઅનેશ મેરે ગયા ખેગુમાં.
વોજન અપન દેરેગા ખે કીલોકાઝ.
વોઝએતું કે સખ મુઠકમે હયે સોધાક.
શીરા લાઉ ફરઝંદમે અપના નઝાર.
ચલી ઝુદતર તખ વહી સયાર.
વો ઘોડેકો દોડા વહી દમખદમ.
ઉઠા રખર હનકે ગરદો ગુખાર.
એકતાવીસ અસવાર ખાહેર હએ.
વોઝએતું ન પાકદામઅખીખાતમીઝ.
પડી ઉનકે ખીખી હનીફા નઝર.
ચલાતા હયે ઘોડેકો ખે ઇખતયાર.
કહીદૈન અયસા હયે તું અય જવાં !
તું યહાંદૈન આતા હયે મેરેપે ચલ.
તું કર વાર અવઝ તો મેરે ઉપર.
કે અય ખે મુરવત તુજે કયી મજલ.
મુકાખીઝ હો મરદોકે તું આનકર.
કોત સુત ધરસેં રહે ખેઠકર.
કે ઔદત હું જાની તું કયું કરમુજે.
રીકાખ ખાઇ જુખીશ વસીલાલાલા.
આખસ મુજ સેકરતી હયે તું ગુજગુ.
વક્ષે મૈ હું મરદોંકી ગરદન શીજ.
લગાખવો ખીખીકે સરકે ઉપર.
સીપર કાઠકર હોગયા હેગા પાર.
લહુ તખ ઝખમમેસે ખેહેને લગા.
તબી જીનપે ઝએતુને ડાલી દમંદ.
ઈલાહી મેરા લાજ રખ તું ઇતાલ.
લગા કરતો અશસોસ હો ખેકાર.

મખદા મેરી માં મેરે વાસ્તે,
અમીરને કહા તખ તો મકમુલકા,
આયે દીલમે' મેરે હયે અયસા ફીકર,
ચહા ટેકડેપર વો હખશી ગુલામ,
કે મા પર તેરે ડાલી અએતુ' કમંદ,
સીતાબીસે પોહ'ચે મદદકા અમીર,
અમીરને કયા એક ઘોડેકે તખ,
કમંદ કાટ તલવારસે હી ધુડા,
મજબ હોકે બોલી શા અએતુ પુકાર,
તેરા નામ કયા હયે તુ જલદી ખતાવ,
કહે નામ મેરા હયે મેહમ્મદ હનીફ,
યે અસવાર હયે સો મેરી માં યે હયે,
મે જમીંથી અએતુ' કહી યક સુખન,
તેરી માં બાહાદર બડી પહેલવા,
વ હેકી તુ ઉમ રોઝકા ખચ ગયા,
વસે તુજકો મુજ હાંથશે અખ મહાલ,
લગી હોને દોનોંમે' તખ કાર ઝાર,
બી બીબીને ચાદરસે બાંધી અખમ,
સુના જોત માંગી કે અય ચા કરીમ,
અખરદમ ઝોરત બડી હે હરીફ,
ફતેહ દે ઉસે રખ તુ મેરી શરમ,
ફતેહ દી ખુદાને યે સુનકર દુઆ,
અવલ તીરબાર્જી સો દોનોં કીએ,
અમીરકા નવાર ઉસપે કરતા અસર,
અમીરકે કહાં તખ યું અએતુનકે,
તુ કર ઝોર ઘોડેસું મુજકો ઉડા,
અએતુ તખ કમરગે બઝોર હાથ ડાલ,
અમીરને કીયા ચુસ્ત નખ જીન કું,
બજાં હાથ ઉસકી કમરમ' દીયા,
વહી જીનસે સરકે ઉયર ઉઠા,
પુકારી હે બીબીને તખ ખુદતર,
અગર યે ઝમીંપર ગીરેગી કમી,
યે સુન કરકે જીલે અમીરને ઉપર,
વોઅએતુન બોલીઅય સાહેબ તમીઝ,
મૈ'મ અપને દીલમે' બેહલ યુ કીવા,
અમીરને કહા તુ મુસલમાન હો,
સદક દીલસે અએતુન કલમાં કહી,
અમીરને કહા માકો અએતુ કો સીત,
મૈ'ન શીરકે આનેકી ખાઈ કસમ,
મુસલમાં કરે ઝોર ચારી છુડાઈ,
કહા દીલમે અએતુન શાહ ઝોર હે,

વો નીકલી અકેલી મેરે વાસ્તે.
અય મકમુલ સુન તું મેરી ખાતકો
ઇસી ટેકડેપર તું ચડકર નઝર.
નઝર કરકે દેખા કહા યા કમામ.
કહા કે કયો ચાહતી ઉનકો ખંદ.
વગર નખતો ઉનકો હે કરતી અસર.
પોહ'ચે એક લેકઝમે' જાકર વહી.
પીછે માકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
કે કયુ મુજસે મેરા છુડાયા શીકાર.
યે અસવાર હયે કોન મુજકો સુનાવ.
મેં લડનેકો આયા હું હોકર હરીફ.
કે નીકવી હયે ધરસે મેરે વાસ્તે.
ન હોગી મેરીસી કહીં કોઇ મન.
કે મેર મુકાબીલ બડી બે ગુમાં.
મુવા જાન તેરા ન કાઠી મલા.
અબી વાર કરતી હું જલદી સંભાવ.
લડે ખુખ દોનોં કરે કારઝાર.
તયમમ કયા કર દુગાન ખતમ.
દે ફરજકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.
કે બેટા તેરા શીરકા હે હતીફ.
નગર નખ તો ખતા હે સારા બરમ.
કીયા હકર તખ ઉનકી હાજત રવા.
બજા ખીચ તરવાર હાથમે' લીએ.
ન હો વાર અએતુનકો કારગર.
પકડ હાથ મેરા કમર બંદ તું.
બજાં મેં ઉડાઈ' યે શરત હે કયા.
કીયા ઝોર ચેકરા હુવા ઉમકા લાલ.
સંભાલે અપસકો હે હર હાલસું.
પકડકર કમર એક નઅરા કીયા.
ફેકા તખ વો અએતુનકો દર હવા.
અય ફરજંદ ઉલકો તુ જલદી પકડ.
તો મેં દુધ તુજકો ન બખશાઉગી.
ઉતારે ઉસે તખ ઝમીંકે ઉપર.
દીલોખ'સે હું મેં તુમ્હારી કતીઝ.
જો મુજકો પછાડે વો ખર્વીદ મેરા.
શીરકે ઝોર ફરશે તુ બઝર હો.
બી ચાલીસ કતીઝાં મુસલમાં હુઇ.
લેખઓ મદીનેકો અય નેક અત.
મે જાઉં છા દર મુલક શાહે ધરમ.
નબી મેં થદીનેમે' આ મુંહ દીખાહ,
મુખાદા દમા મરી માંસે કરે.

ચે નામુસલીમ ખસકા નહીં એનાર,
 કીએ માંકે હમરાહ સખે તખ,
 મદીનેકે જનીમ રવાના કીએ,
 વો ખીખી હનીફા ઐર ક્યેતુરસી,
 યકાયક જંગલમે કીયા જા શુઝાર,
 વો ઘોડા ઉઠાયા થા એક શરપર,
 યકાય પડી શાહકી ઉપર નઝાર,
 ખધા દેખ ઇકતાલીસ સઘારોકો હાય,
 કહા શહ જલીમને ખીલીસે યું,
 કહી મેં હનીફા હું ઝોળ અલી,
 ચે ચાલીસ અમવાર ઉપકે કીઝ,
 કહા શાહ બહુકો મુજે દે ઇનાલ,
 સુખન સુનકે ખોલી ઉસે બા મઝન,
 લમાયા વો કાફરને તમ સગ્યે વાર,
 કહી યાદઘાહી તુ રખલે શરમ,
 ઊઠા વહાંસે ધુંઢકાર ગરદો ગુમાર,
 ફરીશતક ફરશકો પકડકર રીકામ,
 હુવા બરતરજ જમનો ગરદો ગુમાર,
 હુમ ખીખી ગાયન સો ઘેડે સંગાત,
 વહીં ઊમકા લશકરથા આયા તમામ,
 લગા કહેને ઝએતુનકો શાહેજહુઝ,
 કહી ઉમકો ઝએતુ કે અય ખુપસઝાન,
 વગરનમ્ તોમે દેતી તુજ યસ સમા,
 વઝીરોને ખોલે કે અય શકેરયાર,
 ચે નાચાર હોકર કરેગી કમુવ,
 કીયા આકે યક બાગમેં તમ મકામ,
 વોઝએતુનઐર ઉમકો ચાલીસકાનઝ,
 કીયા આકે માલનને શાહકો સઝામ,
 ખુદી દે તુલને સખી મઝરો ફંદ,
 તુ કર મેરી ખાતર ઉમે જાકે પંદ,
 તુજે માલો ઝરસે ફરંગા નીકાલ,
 કીયા અરઝને માલનને શાહે જહાં
 બઝાં શહને ખોજા કે અય પીઝન
 સો ખાનેકો લા ઝુફર મેરે ધીર,
 હુકમ હો તો અમ ગરમ ગરકેલાકે,
 કહા શહાને એકતર તુ જા લાવ દુધ,
 ખુઝ્યા જાકે વો દુધ તમ છાનકર,
 યકાયક ખયામ ઉમ ખુદોકો આયા,
 પકડ બાલ સીરકે ફરીકેને અઝામ,

દોનો હાથ બાંધે હેં કર ઉસ્તવાર,
 બી ચાલીસ કનીઝાંકો બાંધા વહી.
 અરેં રાહે શાહે ઇરમકી લીએ.
 મદીનેકે જનીમ ચલે હે સખી.
 વહાંકા શહીનશાહ એલેથા શીઝાર.
 આગે ઉસક બાગેયે દો શેરનર.
 વો ઘોડા ઉઠાયા વહીં ઝુતર.
 ઐર એક સવારકો લે જતા હેમાય.
 કે ચે કાન હે ઐર હે કાન તું.
 ચે મેરી બખુવા મે લેકર ચલી.
 લે જની મદીનેકા હું ઉતકો નીક.
 ચલીજ તુ ધર અપને હેંકર ખુશકલ.
 મુકાખીલ હુમ્ શાહ જાલીમકે તમ.
 જખમપર જખમસે હુમ્ એકરાર.
 કે હું મેં તેરે શેરકી મે હરમ.
 કે મલને લગા આંખ વો શકેરયાર.
 પોકંચાયા વો ખીખીકો ધરમે શીનામ.
 લગા દેખો હર તરફ શકેરયાર.
 હું તા ખુશ કે જએતું લગી મેરે હાત.
 કે મુઝરા કીયા આકે સખ ખાસોઆમ.
 કે અય નાઝતીં અમ મુજે કર કમુલ.
 કર કયાકે બધે હે મેરે દોનો હાત.
 તુ ચે પાત કેકનેકા પાતા મમા.
 કે બાધ તેરે દામમેં હે ચે તાર.
 તું કરતા હે અપને હીઝકા કમુ ગમુલ.
 ગીરદ બિયકે બીરા વો લશકર તમામ.
 રખા બાગમેં શાહને લાયા તખીઝ.
 કકા શકો અય ઝાલ કર એક કામ.
 ચે ઐરન જો લાયા હું મેં કરકે બંદ.
 કીસી પકરસે અપને કર તુ ખુરસંદ
 મેરેસે મીઝા ઇમકો લાકર ઇતાલ.
 ચે હેં કામ મેરા કઝંગી બખા.
 જો મેં જુપ ઇસવજત હો તેરે કન,
 કહી ઉસવજત હેમા હાઝીર ચે શીર.
 મેં એલીસ લાઝર તુમનકો પીઝાઉ.
 ગરમ કરકે લના મેરે પાસ શુદ.
 જલાને લગી આગ ચુલેપે ધર,
 વો સોને સપનેમે દેખી હે કયા.
 વો દાયખમને ખીચતે હેં શીતામ.

બુદી વાહવેલા કરિ બેથુમાર,
 ગુનાહ ક્યા હે મેરા ને મુજકો પકડ,
 બુદી થી ગરઝ ધસ કરાકથા મને,
 બહોત શીર ઓર આહ ઝારી કીઈ,
 ન આયા મદદ કોઈ લાતો મતાત,
 હુધ ના ઉમેદી ઉશી આશકાર,
 બચાવે મુજે અપ કદણુ વકત હમે;
 બુતોપર મુજે અપ કો બાવર નહીં,
 બુદીકી હુધ તપ દોઆ મુસતબાપ,
 યકાયક હુવા આકે કિતકા ઝડુર,
 અરઝકી બુદીને કે અપ દસ્તગીર,
 વો ફરમાયે હું મેં મોહમ્મદ રસુલ.
 તો દોઝખણુમેં તુજકો ન ડાલે કબી,
 વગર નઈ તો છત્રકર હોગી કબાપ,
 તસદ હુકસે કલમા પડી પીરઝાત,
 કહા તપ નખાને બુદીકો તથા,
 અબ્બલ ઉસકો જમોલ મેરા સવામ,
 તુખાતરજમ અરબ ઓર દીલકો કરાર,
 બુદી તુ કીસી તોરસે દે છુડા,
 યકાયક બુદીકી ગધ ખુલ ને આપ,
 ને દંખી તો કુછ ખવાખકા નઈઅસર,
 જપ આયા યકીન ઉસ બુદીકે તથ,
 પેલહાની કે મેરા સયા હયે ચેખવાપ,
 હસે દેખ ઝમેતુન હુધ બેકાર,
 દતમેં વો માલનને કીતા સલામ,
 મુજે ખવામેં હયે કહે યું રસુલ,
 મુમલમાં હુધ મેં જીન હાથસે,
 ખીચી સુનકે ખોલી હો તેરા બલા,
 પડી વહાંસે માલન આપ ધરમને,
 ઝેહર પીસકર હુધકે ખીચ ડાલ,
 દીગર હુધ માલનને શાહસે કહા,
 કીઈ અપને ફાંસે મેં રાઝી જીસે,
 મેં મુઝદા ખુશી સુન પીયા શહનેદુધ,
 માલન આકે ખોલી શો ઝમેતુન કે તથ,
 કહિં મુજ કરમશે છુરિકો નિકાલ,
 બુદીને છુરી લેકે શાટી હયે બહ,
 ચાલ શોકે બંદ કાટી ઝમેતુનને,
 ખુદા કરેકે સરકો હુધ પસ સવાર,
 કે અપ ફાજ ઝાલીમ ખબરદારહો,
 ચે સુનતેહી લસકર તિલ ઉપર હુવા,

કે કયું ડાલતે હેં મુજે ખીચ નાર.
 લે જતે હો કયું મુજકો દોજખ અંદર
 પડીની જહન મકી મરદસ મને.
 બહોત દરદલે બેકારી કીઈ.
 ન ઉઝાને હુસકી સુનિ કેંધ ખાત.
 કહિં તપ કે અપ પાક પરવરદીગર.
 અઝાપ મેરેપર બહોત સખત હયે.
 શીવારે યાવર અબી કોઈ નહીં.
 મોહમ્મદ નખી શાલવાલા જનાપ.
 ઝમીસે સમાતક હુવા શોઅતેનુર.
 કે દેખેસે તેરે હુધ દાલકો ધીર.
 અગર દીન મેરા કરે તુ કયુલ.
 ને કમલા કહિં અપને દિલસે અબી,
 કરેગે ફરીસે તેરેપર અઝાપ
 કયુલી મોહમ્મદકે દીકો શીલ હાલ.
 કે મેરી બહુ બંદમેં હયે ચહાં.
 અઝા ખોલ ફરઝંદ અપ નેકનામ.
 તેરે તથ છુડાએમા ધરવરદીમાર.
 તો ઉસકી જઝા તુજકો દેગા ખુદા.
 લગી દરતરદ દેખને જહાંક જહાંક.
 વલેકીન મોઅતર હુવા ઉમકા ધર.
 ચલી આપ ઝમેતુન કને તપ વહિં.
 વો ખીદમતમેં ઝમેતુકી આપ શીતાપ
 કે કુટનિ ચે હયેગી ને આતિહયેનાર.
 મોહમ્મદકે ઝાંપસ કહી વો સલામ,
 કહો બહુકો પરે નકર દીતમલુલ.
 છુડાજીમી મેં તુજકો હરવાખસે.
 ખુદા તુજકો ધસખાતકી દે જઝા.
 આથા ઝેહર કાતિલ સો ઉસકે કને.
 ગધ લેકે વો શાહકને ઝુલહાલ.
 મીત્રાજીમી તુજસે તેરિ દીલરખા.
 દીલાસે બહોત દેકે મયેને જીસે.
 શો પીતેહી શહકી ગધ જાન ખુદ.
 કે મારી હું મ'ચે શાહે ઝાલીલકેતમ.
 મેરે હાથકે બંદ તુ કાટ ડાલ,
 છુડાઈ હયે ઝમેતુનકો કરકે છંદ.
 ગધ શાહ ઝાલીમકે લારોકને,
 નિકલ ખાગસે યું કહિં હાકમાર.
 ચે સર આપને ખાવિંકા હયેદેખસો
 પડા સારે લહકરમેં યું મલમલા.

વઝીરાં જોયે સાથ જિસ સાહકે,
 વો અએતુન તલવાર તખ ખીચકર,
 પછાડી ઉને કાફરાં જે શુમાર,
 વઝીરાંને દાંતોમે' ઉમલી પકડ,
 આગે આકે અએતુ કે માગે અમાન,
 વઝીરાંને કલમા પઠહા સીદક લા,
 કે ઝુડનાર તોડો ધરો ખીચળ,
 બના મસજીદાં તમ ઝઝારો નમાઝ,
 વો સાતો વઝીરામને લે પેશકશ,
 કીયા મઆફ પસ ઉનકો રખસતદીધ,
 કે જાજિં અગર મયે મદીને મને,
 મલાહએકેમયેલી અમીરપાસજાકે',
 યે કર દીલમે' તજવીઝ તખ હુમરવાં,
 અમીરકી અયયારાશુનોયહાંમે ખાત.
 મદિના તરફ માંકો રાહિ કીએ,
 ચલે જાતે પોંહચે કીસી જય પર,
 ગુલીસતાનથી માસલે શીરદોસકે,
 ચંદુલ શહરકો આગથા ગુલબહાર,
 અમીરવે જિસી આગમે' જાએકર,
 ખએ જિસકે મેવે બહોત પેટબર,
 નીગેહખાન જિસ આગકા દેખકર,
 કે ચક્સવારઅરખીહયે જોર એકનફર,
 અમીરપર આશક વો અઝજાંપરી,
 ચંદુલશાહને લે ફાજ આરાહઝાર,
 સમંદર કે પેહલાડશે એક બાર,
 વો આપથી દીદારકો દેખને,
 લીયા ફાજને આગકો આકે ઘેર,
 ડરી અપને દીલમે' વો કીરયાપરી,
 દીયા નાગહાં ઉસ પરીને આવાઝ,
 પુકારી કે શોતે ઉઠો યા મમામ,
 ખડા ઘેરકર આગકે આસપાસ,
 ઉઠો અબ શીતાખીશે હુશ્યાર હો,
 લગે કહને કીસકી યે આવાઝ હઠ,
 કહે નામ ઉસકા હઠ કીરયા પરી,
 ખબર કરકે કીરયા પરી જબ ગઠ,
 કે સચ આપ હયે ફાજ આરાહઝાર,
 મુકાબીલ હો ઉસકે ગયા સામને,
 મુકાબીલ મેરે હોવે વો આનકર,
 આયા અઝાં જિસકેશે ચક પેહલવાં,
 અમીરને સીપર પરલીયા જિસકાવાર,

વો તયાર હોકરકે લડને લગે.
 કરિ હમલા કુફારકી ફાજપર.
 લગે બાગને વહાં હઝારાં હઝાર.
 દો હાથોં કો પટકે રાતી બાંધકર.
 કહી ઉનકો જલદીસે લાવા ઈમાન.
 બઝાં જિનકો અએતુનને યું કહા.
 ખુતાં તોડ ડાલો કુશરદે છુડા.
 છનાકત કરો મીલ ખુ અપના સાઝ.
 ધરે આગે અએતુનકે હોકે ખુશ.
 બઝાં જિનસે દિલમે' શીકર યુ કીધ.
 નજનું અમીરકે જીપર કયા બને.
 પડે કામ ઉસવકત મે' કામઆવું.
 જો બાકી ચહાંસે રહી દાસતાં.
 અએતુન પાક દામનકે જબ બાંધેહાથ.
 ચલે ભાટ મુલકે ધરમકી લીએ.
 અથા બાગ ચટ જિસ મકા કે ઉપર.
 લગે ઉસમે' મેવેયે હરજાનકે.
 રખીધી વહાં ફાજ આરા હઝાર.
 લગે તોડ ખાનેકો શેખો સમર.
 રહે શો ઉસી આગમે' બેખતર.
 ચંદુલશાહશે જા કયા વો ખબર.
 મેવે ખાએકર શો રહે જે ખબર.
 બેરીશાહ પરીકી જો કીરયા પરી.
 આયા આગકે પાસ હોકર તયાર.
 પરી આપથી દેખનેકો દીદાર.
 દેખી ક્યાકે સોએ હએ દોનોં જને.
 પકડનેકો આએ હજો હોકર દીલેર.
 જો સોએવે હુસ્યાર ઉનકો કરી.
 ઉડી વહાંસે પર ખોલકર અપને બાઝ.
 ચંદુલશાહકા લશ્કર હઠઆયા તમામ.
 શોએ હો તુમ્હી કયું અમી બહીરાસ.
 કમર બાંધ અપની હુએ વે તયાર.
 મગર હાતીફે ચેબકી રાઝ હઠ.
 કે જીસને યે આવાઝ આકર કરી.
 મોહમ્મદ હતીફ ઉકે દેખે સબી.
 નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
 કહા પહેલવાં જો કોઈ તુજ કને.
 દેખુ જોર ઉસકા મએં જિમકા ફુનર.
 અમીરપર કયા જિસને હમલા તથાં.
 જિસીકે દો ટુકડે કીયા જિસકો માર.

જે આતાથા ચલકર કોઇ પેહલવાં,
ચંડુલસાહેને દેખા ચે લશકર મેરા,
કીયા કરમ આકર અમીરકે ઉપર,
ઉઠાયા હશે જીન ઘોડેશે તખ,
કે દીને મોહમ્મદકો જલદી કુચુત,
પડા ઉસને કલમા ઓર તોડા ખુના,
પુછા નામ કયા હયે તુમહારા બતાવ,
મોહમ્મદ હનીફ નામ આપના કહે,
ચંડુલસાહ બોલા કે મએ બી ચલુ,
અમીરને કહા મએને ખાધ કસમ,
ચંડુલસાહશે રખરાત હુંએ મોહતરમ,
અંજે થા વો મકયુલ પીછે ઇમામ,
સો ઉસ રોઝ આઇ હયે કીરયાપરી,
કે આજે મીલેંગે તુમહેં જે ગુમાન,
ખખરદાર રેહના તુમહેં થા અમીર,
ઇતમેં જે દેખે પીછે શીર ઇમામ,
રહે તખ વો હયેરતમેં ચે કૌનથી,
બેઠે ઉઠે એક જાલ તીલ રાહપર,
કોઇ જો સુસાદર વહાં જતા અગર,
અમીરકા ઉસી રાહશે થા ગુઝર,
સવાર હોકે ઘોડેપે બાલા પકડ,
કહી અથ સીપાહી દે હથ્થાર ડાલ,
કહે સુખ રઅનાજે સકત કયા દુ,
દુ મરદોંકે હથ્થારકો બાંધકર,
તેરા કામ સીને પીરોનેકા હય,
કહી કયું કે અથ તુમને જના મુજે,
અમીદને કહા જખ દુ ઘોડા ઉઠા,
રીકાબોંમે જુ બીજા ખાએદોનોં પાઉં,
કહી ગરહું ઓરત વહે અથ જવાન,
ચે કેહકર લગાઇ નેઝા શાહપર,
કમરમેં ઉસી સુખકે હાથ ડાલ,
દીએ હાથ મકયુલકે બોલકર,
કીયા ઉસકો મકયુલને દસ્તગીર,
મઝબ ખાઇ ઘોડેપે અસવાર હો,
મઝબસે વા ઘોડા ઉઠાકર ઉને,
અતીરનેબી નેઝા ઉસીકા પકડ,
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાકર લીએ,
ઉસે તખ સો મકયુલને બાંધકર,
મએ શહેરમેં જહાં થા ઉનકા અમલ,
અમીરકે ઉપર સખ કીએ જાસાં,
હમારા અથા શાહ ઉનકા પદર,
દોઝો બહેનાં આપી રહે રાજકર,

તો હરગીઝ ન ફરતાથા છતા વહાં.
વો આકર અમીરશે મુકાબીલ કરા.
કરમ ટાલ ઉસકી પકડકર કમર.
અમીરને કહા યું વો બે દીશે તખ.
વહે નઇ તો હોતા હયે દર ખાકેમુલ.
સદકશે ચંડુલસાહ હુવા દીનદાર.
ધરાદા કાધર હયે સો મુજકો સુનાવ.
મેરા કરદ શાહે ઇસ્મખર જે હઈ.
કરં જાદુશાની વો માર મરં.
અકેલા કરં ફતહ શાહે ઇસ્મ.
ચલે શીર વહીં મુલકે સાહે ઇસ્મ.
ચલે જતે રસ્તા વે જલદી તમામ.
અમીરકો પુકારા ઓર ખખરયું કરી.
કે હયે દોનોં બેહનાં બડી પેહલવાન.
કે હયે દોનોં બેહનાં બડી વો શીર.
નઝરમેં ન કુછ ચીઝ આઇ તમામ.
કે આકર ખખર મુજકો કેહકર મઈ.
નઝર કરતે હરયક સુસાશીર ઉપર.
ન જતા ઉઠોંસે થા બચકર મગર.
યકાયક વા છોટીને કીતી નઝર.
ચલાઇ વા ઘોડા અમીરકે ઉપર.
વગર નઇ તો નેઝા હયે મેરા સ બાલ.
જો અયસા સુખન આકે બોલી મુજે.
આઇ દઅવા દીલકે બીતર સાંધકર.
ખાને ઓર ચરખા શીરાનેકા હયે.
મએ ઓરત હું કેસા પેહલાના મુજે!
આઇ મુજપે સીના તેરા ચલથલા.
મએ જના કે ઓરત હયેસાચીસુનાઉં.
બહોત શીર મરદોં કો મારી બજન.
અમીરને લીયા ઉસકા નેઝાં પકડ.
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાયા સંબાલ.
દોનોં હાથ મઝયુત ઉસકે જકડ,
બડી બહેનને દેખ ઉસકો અસીર.
વહી આ અમીરકે હુધ રખર.
અમીરપર સો નેઝા ચલાઇ ઉને.
કમરખંદમેં ઉમકે હાથ ડાલકર.
બી મકયુલકે વો હવાલે કીએ.
ચલે આજે દોનોં કે તખ વો પકડ.
આઇ સખ રઅમ્મતબી બાહેર નીકલ.
અરઝકી અમીરસે કે અથ મેહરખાં.
કીયા ઉસને દારલહનાસે ગુઝર.
આઇ અપને ઇમારકો ઇખસાજકર.

મુલમ કરને લાગી હયે' હો બેહીરાસ,
 રખાયત સો બાગી હવે ધર ઉગડ,
 અમીરને પુછે કહાં વો ધમરાં બતાવ,
 અરજ થું ફીએ વો હવે કુએ બીતર,
 હો રોડી ઓર એક કુઝા પાની મુલમ,
 અમીર સુનકે આએ ઉસી ચાહપર,
 કહાં થું સો ધમરાન વાલા કદર,
 ખખર ધસ મુસીબતમે' લેતે સીતાબ,
 મોહમ્મદ હનીફ હું કહાં શાહને,
 તેરી દોનાં બહેનોંકા મેં બાંધકર,
 મંગા પીડેકા ઓર રસીસે જકડ,
 કહે બેઠ ધમરાં તુ પીડે ઉપર,
 ખુશી હોકે બેઠા સો ધમરાંને વહાં,
 ખુલાકર લુહાર ઉસડી બેડી કટા,
 ખીઠાયા ઉસે શીર સો વહાં તખ્ત પર,
 કહાં શાહને હકમે' તુ બહેનોંકે બોલ,
 કયા અરજ ધમરાં હયે' બહેનોં શરીર,
 તા દુમરેકોબી ધખરત હોવં,
 બીદોનોં બેહનોંકા જલદી ખુલાએ,
 મારે તીર ઉનકે હુઈ વા હલાક,
 અમીરને કહાં તખ્ત સો ધમરાંનોંકા,
 તુ કર બાદશાહી હયાતી તલક,
 કહાં ફીર થું ધમરાંને યા અમીર,
 બાગી હોકે ઝેંટે હું વો તોડ બાત,
 અગર વે મરે તો મીટે સખ ખસલ,
 મોહમ્મદ હનીફને કહાં ઝુંદતર,
 સો ધમરાંનકર ફૈજ જમઆ કલીલ,
 ચલે કુછ દર કુછ ઉનકે ઉપર,
 કે મોહમ્મદહનીફકો લે ધમરાંન સાથ,
 વો સાતોંબી આકર મીલે એકઠાર,
 પોંહચા શાહ ધમરાંકા લશકર વહાં,
 ઉધરસે વો લશકરબી તખ્તાર હો,
 લાગી જંગ હોતે સો ગમશાનકી,
 મોહમ્મદ હનીફને લે તરવારકો,
 કપ્ર માર ડાલ બડે કાદરાં,
 વો સાતોં વજીરોંને ધમરાંનસે,
 સો ધમરાંન સાતોંકા હમરાહ લે,
 અમીરને કહાં ઉનકો કલમા પડો,
 સો ધમાન લાકર વા કલમા કહે,
 અમીરને કહાં તુમ ધતાબત કરો,
 વીઝારત તુમહારી કયા સખ બહાલ,

કરે ધસ તરહકા સીતમ બે કયાસ.
 બડી સખત બહેનોં દોનોં નાબકાર.
 કહાં કેદ હયે વે ઉન્હીં મુજ દીખાવ.
 વો ધમરા કો રાકા ધને કેદકર.
 માલે ઉસકે તઈ અય ચહે નેકનામ.
 પુકારે કે ધમરાન કયા હયે ખખર.
 તુમહીં કોત હયેંગે અયસી જામ પર.
 તુમહારા ધસમ કયા હયે વાલા જનાખ.
 છુડાનકા આયા હું રોરે કને.
 લે આયા હું અખ તું શીકર કુછ ન કર.
 કુએ ખીચ ડાલા અમીરને પકડ.
 નીકાલું તુને ચાહસે ઝુંદતર.
 નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં.
 સો હમ્મામ કે ખીચ ઉસકો નહીલ.
 કહાં ઉસને કલમા ઉસી વકતપર.
 તુ કેહ રાજ દીલકાઝબા અપની બોલ.
 હયે લાઝીમ ઉન્હે' મારના યા અમીર.
 અયસે કામ કરનેસે હયેબત હોવે.
 દીવારોંમં ઉનકો સો જલદી ચુનાએ.
 જહનમકો પોંહચી હવા મુલક પાક.
 મયેં જતા હું આગે ફીસી કામકો.
 રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
 મેરે બાપકે સાત હેંગે વજીર.
 ફીએ સાત સાતોને કર લીએ હાત.
 મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
 ચલો હોકે તયાર ઉનકે ઉપર.
 અમીરકો લીયે સાથ હાદી સખીલ.
 વો સાતોં વજીરોંકા પોંહચી ખખર.
 વા લેનેકા આતા હમારે સંગાથ.
 જમઆ કરકે કોર્જ હુએ સખ તયાર.
 તખલ જંગકા હુકમ ફીતા તધાં.
 હુવા શાહે ધમારનકે રૂપરો.
 લગી ફૈજ હરને સો ધમરાંનકી.
 લગે મારને શૈજ કુદશરકો.
 લગા બાગને ઉનકા લશકર તધાં.
 મીવે શાહ હમકો બચાલે કહે.
 ડાલા લોકે કદમેં ઉપર શાહકે.
 વગર નઈ તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
 વે હે દરત બસતહ સો આકર ખહે.
 સો ધમરાંકી ખીદમતકો દીલપર ધરો.
 ઝરો માલ દેકર કરેગા નેહાલ.

કુચુલા ઉઠોને અમીરકા સુખન,
 શહેરમે'ને દાખીલ કુએ ખાસો આમ,
 મેં જતા હું શાહે ધરમકે ઉપર,
 કહા શાહકો ધમરાનને થા અમીર,
 કહે તખ મેં સોગંદ ખાયા હું યું,
 મીલુ'ગા મેં શીરતે વખત તુજસેઆ,
 ચે કહેકર અમીરને કયા કુચકો;
 સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર,
 સુનો અખ સો ઝએતુનકા તુમ ઝીકર,
 ઝએતુન જખ ગષ્ઠી મદીને ઉપર,
 મુખાદા મેરેપર વો લેવા ખલા,
 હઝદાહ લાખ લશકરસે ખાહેરપડા,
 કે ખતરેકા દીલમે' નથા ઉનકે ડર,
 મોહમ્મદ હનીફ જાને પોહચે તબી,
 પડા હચે ચે લશકર સો બે ધનતેહા,
 કરે કોન ધનકો હમારી ખખર,
 નથાં અહમદી ખોલ મકયુલ દે,
 વો કમમેડો પરકર જો નચારાકીઆ,
 વો લશકરને સુનકર કીએ સખદલ,
 સના શાહ ધરમ જખ લો નચારી,
 ચે કીસીકા હચે નચારા ખતાવો મુજે,
 વઝીરને મીલકર અરઝ યું કીએ,
 કે ઝએતુનને અરઝ કીધી તવાં,
 ગલતથા જો ઝએતુનને ચે કહા,
 તુમહારસે આયા વો લડને ઉપર,
 વો સુનતેહી શાહે ધરમહો સતાર.
 ખડા હોકે મદામે સદ ખાંધકદ,
 પડા ઉશકે લશકર મેં જુ' શેર નર,
 લગે મારને રોજ કુશ ફારકો,
 ગયા દીન લડાઇમે સારા તમાજ,
 સો મકયુલ કન આકે ઉતરે ધમામ,
 વો લશકર કયા અપની જાગે મુકામ,
 યું અલકીરસા હરરોઝ ધસતૌર જાંગ,
 બહોતા પેહલવાં ઉનકે મારે અમીર,
 કે હર રોઝ લશકર તોરા હોવે કામ,
 કરો ગીલકે તદખીર આર કુછખીયાર,
 કરો મસલહત સખ વઝીરાં તુમહેં,
 સારી રાતમેં કર કુવકો તયાર,
 ફજરમેં નકારા લડાઇકા કર,
 ઉધરસે અમીરનેબી અસવાર હો,
 અમીરકે મુકાબીલબી આ પહેલવાં,

ચલે તખ સું ધમરાનકા સુન ખયન.
 કહે તખ સો ધમરાં કો યું કરધમામ.
 તુ કર ખાદશાહી બેઠા તખતપર.
 ચલું મેંબી હમરાહ હો દોસ્તગીર.
 કે શાહે ધરમસે અકલા લડું.
 કીથી ખાતકા ગમ ન કરમીઝ તુખ.
 નરક મુલકે શાહે ધરમકો સુનો.
 બી ધમરાન ઝારી કયા બે શુમાર.
 સભી ચે વો બાકીથી ઇસકી શીરકર.
 વા શાહે ધરમ દીલમને ખાંચ ધર.
 ચે અદેશા દીલમેં અપસકે ધરા,
 શહેરસે દો કોસ ડેરા ડેરા હીયા.
 વલેશીન ખુશીથી ઉસે સર ખસર.
 દેખા કયા કે લશકર પડા કુએસબી
 શીકર શાહને દીલસે સતી યું કયા.
 કે લડનેકા આયા આલીફા પીસર.
 ખડા રહે તુ ધસ ટેકડેકે તલે.
 કીતોંકા :જો સુનેતહી શાહ હીયા,
 કધ ઓરતાંકે પડે વહાં હમલ.
 અમીર લગે પુછને તખ ખુલકર વઝીર.
 ખખર સાંચી ઉસકી સુનાવો મુજે.
 કે મોહમ્મદ હનીફને ચેનઆરા કીએ.
 કે મોહમ્મદ હનીફકો મયે મારીખખ,
 કીસી તો સેહી વો, જતા રહા.
 નચારા માર તુજકો કયા વો ખખર.
 સભા ફ્રાજ લે સાથ હોકર તયાર.
 અમીરબી વહોં ઓડ ઘોડેકો કર.
 લીએ હાથ શમશીરકો ખાંચકર.
 ગીરાને લગા પયાદે અસવારકો.
 મુઝરકર ગયા દીન કુવા વકતે શામ.
 દિએ અપને ઘોડેકો દાના મદામ,
 દાના ધાંસ ઘોડેકો દેકર તમામ.
 મોહમ્મદ હનીફને કીએ ખેદારંગ.
 વઝીરાં કહે સહ ધરમ બે નઝીર.
 મોહમ્મદ હનીફ પર ન લગે જખમ.
 કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.
 ખોદો સાત ખદે સો મેદાનમાં.
 કે પત્તે ખીજાકર ઉપર ખાકો ખાર.
 ખડે આ સવારાં સદે ખાંધકર.
 કુવા જાકે ઉસ ફ્રાજકે ફખરા.
 કયાં આકે હમલા અમીરપર જવાં.

લીએ વાર ઉસકા સીપારકે ઉપર,
કુવે કુદ કર તખ મયા હો સવાર,
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હોરહા,
અમીરને કહા અયસે મૈદાનમેં,
ઉશે કયા હુવા હે સો ડરતા હે કયું,
મારે એકં ચાખુક ગુસે બીચ આ,
કુવા દુસરા કુદકર ઉસપે જાં.
ઘોડેકે તલે દખ ગળે શાહકે પાએ,
દોના પા અમીરકે હુએ ચુર ચુર,
લીયા શૈજને ચૌતરફસે ચે ઘેર,
કુવા મુખ કર સખ ખરાબર કરો,
ધતેમેં તો ઝએતુન પોહંચી વહાં,
પછી આકે મુકબલકો કહા ઇમામ,
નહીં મુજકો મઅલુમ ઉનકી ખબર,
કીયા ઝોડ ઘોડેકો ઝએતુનને,
વો લશકરને ઝએતુનકો દેખકર,
ચાલીસાં કનીઝાંબી પોહંચા વહીં,
કુવે ખીચ સર ડાલ બોલી પુકાર,
ચે બાંદી તુમહારી બીપોહંચીશીતાખ,
મેરે પાવ દુટે નહીં મુજમેં હાલ.
વો ઝએતુન કરંજમઆચાલીસ કમંદ,
કુએ ખીચ ડાલી વો બેલી તથાં,
અમીરને દો કોહન્યાં ઉસી ખીચ ડાલ,
કીએ ઝોરે ઝએતુન અયસા તમામ,
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહીં,
અમીરને કહા તખ કે અલીસ કનીઝ,
ખુદ યાક કરકર કરો ઝેર એક,
ખમુજખ કહે કે સબી મીલ સંભાલ,
ડાલે ચાર પાધપે મકબુલ પાસ,
ઝએતુનબોલી તુમ કયુંકીએ આહસરદ,
કહે યું કે અખ મયેં હુવાહું હાચાર,
અમર ઇસ તરહસે તુ ઉનકો લેઆવ,
અકેલી ચલી વહાંસે ઝએતુન સવાર,
વો ચે જીસ મદામેં નહાયે નહીં,
કહી દિલમેં અપને મુખાદા કહાં,
શીતાખી નીકલકર કીલ્લેસે ચલી,
જો દેખી અમીરકે તઈ ફાજ ઘેર,
અમીરબી પકડ હાથમેં તખ કમાન,
જો કોઇ ટેકડેપર ચડતા અથા,
ચાલીશાં કનીઝાં કે તુરકસ તમામ,
શીરકમંદ હોકર શો હઝરત અમીર,

હામે કરને હમલા વો બાગા ઉધર.
અમીર આએ હેં જખ કુવેકે કીનાર.
કુવા જનકર વો કદમ ન ધરા.
અડા કયું મેરા ઘોડાં ઇસ ખાનમેં.
કદમ અપના આએ ન ધરતા હેકયું.
કુદ શાહકા ઘોડા નીપટ તૈશ ખા.
સ્થુમ ચાહુમેં જ પડાવે તથાં.
શીકરતહ કુએ ઝોર કહે યા ખુદાએ.
પડે જખ કુવેમે ચે સખકે હુઝર.
વઝીરાંને બોલે કરો અખ ન દેર.
મીટા સખ ખલલઅખ ખુશીદીલધરા.
કે મકબુલ પકડકર ખડા ચાનજાં.
બોલા શાહકે ઉપર બહોન ઇઝ્દેહામ.
મએ હેં વે લડતે ઉન્હોકે બીતર.
આઇ ઝુદતર જીસ કુએ કે કને,
કુવા છોડ બાએ વો ઇધર ઉધર.
ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસવકતમેં.
અમીર કયા ખબર હે કહો આસકાર.
કુએસે શીખી દીયો તુમ જવાખ.
કીસી તોરસે મુજકો જલદી નીકાલ.
સીરકે વો બાંધી હયેં કર ખુખખંદ.
કીસી તઝોર ખમહો સીપરકે મયાં.
સીપરમેં વો આડે હુએ કર સંભાલ.
ઉડાના સહી ઝોર કહી યા ઇમામ.
બહોત ઝોર કરતી પર હીલતે નહીં.
સાવે ઝોર તુમ ઝેર કરોમીલકે નીઝ.
ઝોર ખીચો મુજે તુમ કીનારેપેલેક.
મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ,
અમીરને બરા ઉસ વકત થંડીસાથ.
સખખ કુજ સુતાવા મુજે શેરમદદ.
રહે કેઠ મેરે વહાં ચાર ચાર.
તો હોવે તસલ્લી મેરે દીદીકી દાવ.
કીલ્લે ખીચ જનકર ધુંડી બેશુમાર.
જો પુછે તો કીસને ખતાયા નહીં.
અમીર ગીરે ફાજ આકાર વહાં.
વહાં જ ઝેમીરશે શીતાખી મીલી.
અમીરપર વો આએ હરેહોકરદીલેર.
લગાએ હય તીર જીનકે તઈખમુમાન.
શો યદ થીરશે વોહબી પડતા અથા.
કુએ ખાલી તીરોંશે તખ ઇસમકામ.
કે અખ ફાજ દુશ્મનઃ કરેગી અસીરે.

યકાયક શો ઝએતુને આધ નર,
 ને ઝએતુને દેખે હુએ સુરત દીલ,
 કીધ અરજ ઝએતુને આકર વહી,
 ઇસી વાસ્તે મએલી આધ નીકલ,
 બલા મએ ને આધ યહાં ઝુદતર,
 હુકમ હોં તો ચલકર મુલકમે,
 ધલાજ હાથ પાવોંકા કર શીરકે આએ,
 અમીરને કહા મુલક ધમરાનકા,
 મેરી ચારપધ વહાં લે ચલોં,
 કરેગા વો ખીદમત દીલો જનશે,
 ચે ઝન કરકે ઝએતુન આલી વીકાર,
 વહાં મુલક ધમરાનપર એક ગનીમ,
 ઉપરશેલી વો ધમરાં અસવાર હો,
 મુકાબીલ હુધ ફોજ દોનોંકી જંગ,
 સુનાહું મએ અળો મુમલમાન હુવા,
 ચે સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મએ,
 વલે દીલમે મેરે ચે આધ હએ ખાત,
 દોનોં લશ્કરામે લડાધ હુધ,
 મેરી ફોજ થોડી હએ દીલ ખીચલા,
 મુકાબીલ હુવા કરને લગા વો જંગ,
 લગા ખીચને તખ વો લાચાર હો,
 ઉસીવકત પોહચે અમીર આન કર,
 દેખે તખકે ધમરાનપર વકત તંગ,
 કહા હાય અફસોસ મદ હએફ હએ,
 મએ આયા થા જસકા યુંકક એતમાદ,
 તબી યું સો ઝએતું કહી શાહકો,
 અમીરને કહા જસ ગલેમે કમંદ,
 ને કોધ ખીચના હએ તુજ ઉસ્કોમાર,
 ચે સુનતેહી ઝએતુને એડ કર,
 કમંદ કાટ ધમરાનકો દી છુડા.
 ઉઠી ફએજ ધમરાનકી ઝુદતર,
 બજાં આકે ધમરાન શાહશે મીલા,
 લેજકર કીલ્લેમે ઉતારા તબી,
 કહા અય હકીમાં ધલાજ કરો,
 મએ બખશ્ન ગાતુમકો બહોતમાલોઝર,
 હકીમેંને ઇસ પાંવકા દેખા રીવાજ;
 દુન્યામેં ઇસીકી નહી હએ દવા,
 ગયા શાહ ધમરાં મહેલકે અંદર,
 દરદને ઉસે બે કરારી કીયા,
 વો મકયુલ ઝએતું કો બોલો ધમામ,
 ઝએતુને કહા યા ધમામે ઝમા,

કે આતા હએ જસ તમીરપર શેર નર.
 લગે બાગને સમ વહાંશે નીકલ.
 કે બહોત મએને હુદે વે પાતે નહી.
 કે તુમપર કરેગે વે આકર ફંગલ.
 હટાધ મએ ઇસ ફોજકો આનકર.
 ખુલાકર હકીમાં દીખાજી તુમે.
 અજા હોંકે લડનેકો ઉનપર શો આએ.
 કે નહીક હએ દોસ્ત દીલો—જનકા.
 શો ધમરાશે ચલકરકે જલદી મીલો.
 કરાવેગા હાર હકીમાનશે.
 અમીરકો ચલી લકે વો એકબાર.
 વો લડનેકો આયાથા ચલકર ઝખીમ.
 હુવા ફોજ મકહુરકે આ રખશે.
 કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તખ.
 મોહમ્મદ નખીકા તુ કલમા કહા.
 બડી ફોજ બારીકો શો લાયા હુંમએ.
 કે હમ તુમ શોં દોદો કરે મીલાકે હાત.
 ને મારે કરે પાદશાહી વહી.
 સો ધમરાન અશવાર હોકર ચલા.
 કમંદ માર ધમરાનપર બે દીરંગ.
 કહા યા ઇલાહી મદદમાર હો.
 દરદ પાવમેં થા બડા સખત તર.
 ચે ખીમાર ખુદ ઓર ઉસે હએ જંગ.
 મેરે યા ઉપર સીપા સએફ હએ.
 સો વો હામે ઝાલીમએ હએ નામુરાદ.
 નહીં જનતી મએ શો ધમરાનકો.
 વો હએ ચાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ.
 તબી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
 ગધ સરપે દોનોંકે ઉસ વકત પર.
 દીધ શાહે મકહુરકા સર ઉડા.
 ગધ છુટ લશ્કર સબી સર બસર.
 દેખે પાંવ અમીરકે બહોત તલમલા.
 ખુલાકર હકીમાં શહેરકે સબી.
 સબી મીલકે ચે પાવોં અચ્છા કરો.
 તુમ ઇસ કામપર મીલકે બાંધો કમર.
 કે ઇસ પાવોંકા કુછ નહીં હએ ધલાજ.
 હડી ઝોશત ચમડા હુવી એકસા.
 હુવા દરદ બારી અમીરકે ઉપર.
 અમીરને બહોત આહ ઝારી કીયા.
 મેરે પાસસ દુર હો તુમ મુદામ.
 જુદા મુનકે કરનેહો દુન્યામેં યહાં.

વહાં આકેઅતમે' કહેયે સો કયા ?
 કે દરમાએ ધડી બર અબી દુર હો
 સો તનહા મહેલમે' હહે તખ ધમામ,
 વો કરતે મોહનમદ હનીફ આહ વાહ,
 સો ઉસ રોઝ કીરયાપદી જલદી આઇ,
 દેખે' કયાકે આવાઝ આતા નહી,
 અમીરકી ખબર તુ શીતાપીસે લા,
 અંદર જાકે મકયુલ દેખા વહી',
 વો મકયુલ રોને લગા તખ પુકાર,
 ઉઠા શોરો ધોગા વહા પર સો આએ,
 કર આઝાદ ઝએતુન ચાલીસ કનીઝ,
 તુ જા અપને ધરકો ખબર જલદી કર,
 મએ' કયા મુંહ દીખાઈ સો સુસરાલમે',
 કહા ઉનકો સમજકે મકયુલને,
 કરેગે ખ્યાર સખ વો તોરે ઉપર,
 તો ખાતરમે' ઝએતુન કે આઇ ચે ખાત,
 મકયુલનેબી દસ્તાર નાલેનકો,
 લો ધમિરાકો વહાંસે સો રખસ્ત કીએ,
 કખરસ્તામે' દોનો મદીનેકે આએ,
 મેરા ઉનકે આએ ન કરયો ઝીકર,
 અગર વે ન ખુશ હોવે મુજ ખાતપર,
 તો કીમ તરફકો મએબી જાઈ નીકલ,
 ચે કહે કરકે ઐડી કીસી ગોર પર,
 મદીનેમે' મકયુલ દાખીલ હુવા,
 પુછે આ ઉમામે હસન ઓર ફુરેન,
 મોહનમદ હનીફકો કહાં છોડ કર,
 વો મકયુલ બોલા અય શાહઝાદમાં,
 ચે દસનારો નાલેન ઉનકા નીચાં,
 ખબર જાકે બોલે પીદરકો વહાં,
 મોહનમદ હનીફકી વો લાયા ખબર,
 અલી સુનકે ચે ખાત ગમસે બરે,
 ખબર હુમ મદીનેમે' મશહુર તર,
 આએ સારે અસહાય વહાંકે ઉપર,
 કે કયસા ચે માતુમ હુવા હએ કહો,
 કહા યું કે મકયુલ લાયા ખબર,
 પુછા તખતો મકયુલકો સખમે' આ,
 સો મકયુલ બોલા ઉન્હોંસે બયાં,
 વહાંસેબી લાએથે ધમરાં કને,
 મએ દસતારો નઅલેન લાહર વહાં,
 કહ તખ અલીફા ઉમર ખીન ખતાખ,
 નહો દીલમે' ગમગીન તુમહારા પીસર,

મેરેપર ચે ખતરા હએ બે ધન્ટીહા.
 મુજે દરદ બારી હુવા મુખમો.
 નીકલ બાહર મકયુલ ઝએતુન તમામ.
 હુવાથા હાલ ઉનકા બહોતસા તમાહ.
 મઆ ખાટ શાહકો ગમ લે ઉકમ.
 સો ઝએતુન બોલી વો મકયુલકે તખ.
 કે આવાઝ આતા નહીં હએ સો કયા.
 શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
 ઝએતુન સુનકે ઈઓડી વહીં બાહ માર.
 લગે લોગ કરને બહોત હાય વાએ.
 બુલા પાસ મકયુલકો અપને નીઝ.
 મએ' જાતી હું તનહા સો જંગલ પકડ.
 જંગલમે' મરંગી સો હર હાલમે'.
 કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને.
 અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર.
 ચલી તખ મદીને તરફ પાક ઝાત.
 ચલા લેકે હમરા વ ઝએતુનકો.
 દોનોને મદીનેકા રસ્તા લીયે.
 ઝએતુન બોલી મકયુલ ખબરકોતુમએ.
 અગર હોવો રાઝી તો કીજે ખબર.
 તો દીજે ખબર મુજકો હર ખાતપર.
 તો ઉનેકેહી આગે ને હું મએ' ખીજલ.
 વા ઐડીથી રોતી શો ઘોડા પકડ.
 ઉસે દેખ વહાં પર બડા શુલ હુવા.
 કે મકયુલ તોરે હએ કયું જારી નૈન.
 તુ આયા હએ ઉનકી સુના કુછ ખબર.
 ગયાયા મએ ઉનકા તઈ રાએગાં
 દીખાનેકે લાયા હું અય સાહેબાં.
 કે મકયુલ આયા હએ રોતા યહાં.
 શો મરનેકી લાયા હએ વો સર બસર.
 વહીં આહ કરકે એક નખરા કરે.
 હુવા સખત માતમ અલી કે ઉપર.
 પુછે શાહે મરદાંશે સારી ખબર.
 સુનાઓ તો હમકેબી મઅલુમ હો.
 મોહનમદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
 હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
 કુવેમે' ગીર ઉનકે દુટે દો પાંડે.
 બમઆ ખાટ ગાયખ હએ ધરમને.
 નશાની ખતાનેકો આયા યહાં.
 કે અય શાહે મરદાં અલી યુતુરાખ.
 મુવાં નઈ હઅ છતા સુનો સરબસર.

ચોથો રોઝએ મુસ્તશાફે હુઝુર,
આઠ મુસ્તશાફે વો ખાતીરમે ખાત,
અલીને વહાં ધસ્તિખારા કીએ,
હુવા હુકમ ઉનકો ઝેરોહે શરીફ,
કે હીરયા પરી ખીનતે શાહેપરી,
વો મકયુલ લાયાહએ જએતુકો સંગ,
હુકમ હએ કે જવો સમંદરકે પાર,
દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો,
તર્જનાત ઉસકો કરો તુમ સવાર,
સીલા ઉસ હનીફકા પહેના કર તબી,
અનાના લીખાસ એર એવર એઝર,
અરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો.
કહે તુજકો અરશા વહાં સાત સાલ,
મીલેગી તુજ શાહે પરચોંસ જલ,
જવેગી તુ જસ વકત ઉત્તકે હુઝુર,
નંગે સરસે દેખેગા તુજકો વહાં,
તુ કહીયો કે અય શાહે અલી કદર,
દે સુનકર વો બેટી બુલાકર પુછે,
કહિ મુસ્તશાફે અલીસે ચે ખાત,
દેખે કયા કે બએદી હએ જએતુ હઝી,
અલીને રખા ઉસકે સરપર જો હાર,
જો કુન્હ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર,
વો સુનતેહી જએતું શાકમા,
હુવા હુકમ હએદરકા ફરરાશપર,
અમુજબ હુકમ ઇસને વયસા કીયા,
અલીશેબી રખસત લી જએતુનને,
જમઅ હોકે અસહાય સારે તમામ,
ઉમરબી છડી લેકે હો ચોખદાર,
આએ મીલને દોનોહએફરજદઅલીક,
સરાપરદા અંદર જો જાને લગે,
કહા તુમ શો જાતે કહાં કઝોનહએ.
ઉમરકા કહે દોનાં શાહઝાદગાં,
હમારેશો જાનકા તો પરદા નહી,
કહા હુકમ ઉનકા મએ જબતક નહું.
ખડે રખ વહાંપર વે દોતુ વલી,
અગર હુકમ હોવે તો આવ હુઝુર,
અમરોશો કહી ઉનકો જલ્દ આનેદો,
અમરોને કહી ઉનકો તબ આનકર,
દોનોબાધ ખએમેમેજએ ખુશખીરામ,
મીલી ઉનશે જએતુન ખુશ દીલહુધ,
રહે રાત સારી વે ઉસ જયપર,

વહાંસે બસારત મીલેગી જલ્દ.
જએ તબ રોઝમે ચારોં કે સાથ.
નખી મુસ્તશાફે બસાતર દીએ.
કે જતા હએ અબતક મોહમ્મદહનીફ.
સમંદરસે જીધર લેજકર ધરી,
ઉસ જાકે બોલો અલી બે દોરંમ,
મોહમ્મદ હનીફકો લે આ એકબાર.
ઉમર ચેકબી ઉનકે હમરાહ દો.
કે અસહાય મેરે સો ખારાહઝાર.
મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો બોલો સબી.
કે દો તુમ ઉશે ખીય સંદુદ મર.
સર અજાંમ જો કુછસો પુગ બરો.
પોહંચાવેગા તુજકો વહાં જુલજલાલ.
અનાના લીખાસ અપના કરચે તુસખ.
તબી અપના ચાદરકો કર સરત દુર.
કહેગા તેરી બોડની હએ વહા.
હએ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ધર.
હવાલે કરેગા હનીફકો તુજે.
શો જએતું કને આએ મકયુલ સાથ.
અમીરકો વો ગમ ખીય અંદોહખી.
નખી મુસ્તશાફી સુનાઇ જો ખાત.
શો બોલે બંચાવાર ઉસકે હુઝુર.
તબી શુક એઝકો ફરતી બજાં.
કે ડેરા દેવો જાકે દો કોશપર.
કનાતાં વ તંબુ તનાખાં દીયા.
હુધ આકે દાખીલ વા ડેરે મને.
ગીરદ ઉસકે ડેરકે સખને મુકામ.
રહા વો નીજેહખ ન જાનકે દવાર.
ઉમરે અલી એર તાલીખ અલી.
ઉમરબી ખડે હોકે ઉનકે આજે.
ખગેર અઝ હુકમ તુમકો જાને નહે.
કે હએ હમ શો જએતુનકે દેવરાં.
નનએ કયુ તુ કરતા હમારે તખ.
કે મએ કીસકો ગર ખીય જાને નહું.
કહા જાકે આતે હએ ઇખને અલી.
વગર નઇતો કરતા હુ મએ ઉનકો દુર.
તુ આનેમેં ઉનકે મુઝાહી મન હો.
ખીલાશુખા જવો તુમ્હી ધર અંદર.
જએતુકા અદખશે કીએખ સલામ.
દોનો દેરવાકો શો બએદો કહી.
કાએ કુચ વહાંસ બ વહતે ફજર.

ચલે કુચ કરકર મદીનેસે વએ,
કે મીઆદકા દીલ્યા ઓર શહેર દર,
કીલ્લે પર જો અએડે ચે દો દીલ્યા,
યકાયક સા પએદા હુવા તમ ગુમાર,
કીયા જાકે સુલતાનકો વો સલામ,
કિલ્લેસે ઉતર કર વો બોલા ખખર,
નીશાંનેસે હમકા હુવા આશકાર,
ચે સુનકર મીઆદ બાંધા કમર,
સવાર હોકે આયા દીલ્લેસે જિતર
બી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆદકા,
ધધરશેબી લશકર સહાબોકા આન,
શો મીઆદકી ફોજસ પહેલવા,
કે બજો મુકાબીલ મેરે કોષ જવાં,
કીયાં અઝમ અએતુને ઉનકે ઉપર,
કે તુમકો ન લાઝીમ હએ સરદારહો,
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કર્.
કહીં તબસુ અએતુન અયનોનીકાહાલ,
શો ઘોડા કર ગએ જિસ બીપર,
ખજાં ઉસકો તલવાર અયસી લગાએ,
જાં યક એક આતા પહેલા જવાં,
બી દેહશત પડી ઉસકે લશકર મને,
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર,
ખહોત પહેલવાનાં કો મેરે ખવાએ,
ચે કેહકર લગાયા વો શમશીરકુ,
કુલ્હ કટકે સરમે હુવા જખમ જાએ,
ઉમરે દોડ ઘોડેકી ઘોડેકી લગામ,
ગઝમ કરેકે અએતુન ઘોડા બાંધાએ,
બોલા સાહ મીઆદ હએ કોન, તુ,
કહી નામ મેરા મોહમ્મદ હનીફ,
કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરે,
કહી હમ તો અલ્વલ ન કરતેહચેવાર,
લગામ વા મીઆદકે ખુદ તેગ, લગી,
રહી મુઠ તલવારકી હાથમે,
પસ આખર ગીરા વો ઝમીંકે ઉપર,
ઉમરકો કહા તબ શો મીઆદ યું,
હએ ઇસ મુઠ પર લઅલ હીરે જડે,
બિરોને કહા જો પડી દુટકર,
અએતુન બોલી પ્યારેશે મતકર,
ય સુનેહી જિતરા વો ઘોડેશે ખુદ,
લગી હોને દોનાં મને કુસતી જો,
મહેપર ખંજર જિસકે રખતી નીકાલ,

ઓર હર રોઝ જાતે સમહરકે પએ.
દીખાધ દીખા ફરશે પેસતર.
મદીનેકે જનનીબ દેખે નાગાંહ.
દેખે ઉસને અસવાર ખારાહનર.
કહા યું કે લશકર ખહોતઅસદહામ.
મદીનેસે આધ હએ ફોજ ખેસતર.
કે હએ ફોજ ઇસલામ ખારા હજાર.
સબી ફોજ અપની વો તખ્યાર કર.
મુકાબીલ હવા આકે સદ બાંધકર.
હીસાર આહની બલકે ફૈલાહકા.
મુકાબીલ હએ ખોલ દેકર નશાન.
યકાયક શો આયા પુકારા બજાં.
કે હો મરદુમીકા જીસમે નશા.
કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનયર.
જાવો અયશે ગીદે કે તુ રમરો.
દેવો અઝન હમકા તો જાકર લડું.
કરો ઝગમ યકશે ઉશે પાય માલ.
કીયા ઉસને હમલા લ્યા ખર સીપર.
કે ઘોડે ઉપરશે ઝમીપર ગીરાએ.
વા તાલીબ અલી મારતે ખે ગુમા.
ન આવે કોષ પહેલવાં સામને.
આવા ખીચ મએદાન બોલા પુકાર,
મેરે હાથસે અખ તુ જીતા ન જાઅ.
લગી ઉનકે સરપર ખડે ઝોરસું.
ઘોડેપરશે લલકે શો તખ તેવડાયે.
ગએ લેકે લશકરમે જલદી તમામ.
ગઝ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
તેરા નામ કયા હએ મુજે બોલ તુ.
મયે આયા હું યહાં અઝ મદીનેસરીફ.
ન અરમાન કુછ અપને દીલમે ધરા.
કે જખતક હીસીકા ન ખાએંગે વાર.
વો સીપર પર ગઝ દુટ તેગ.
મારા ફેંક ઉસકો જિસી સાઅતમે.
ઉઠયા ઉમરોને જિશે દોડ કર.
પીઆદ લીયા કયું મેરે મુઠકું.
જડત ખેશ કીમત કે ઉસપર જડે.
વોહી હક મેરા લેજીમએ લુટ કર.
ઘોડેશે ઉતર મુજશે કુસતી તું કર.
વો અએતુંબી જિતરી જિસી વટતજુદ.
પછાડી હએ અએતુન મીઆદકો.
કહી બોલ કમલા નખીમ છતાલા.

મુસરર હો ધમાનસે તું બલા,
ક્યા અરજ જિસને કે અયશહેયાર,
મએ તેરે દરસકા તો મુશ્કતાક હું,
કહી તબકે જતા હું કુછ કામખર,
તું ધસ બાતકા દીલમે' નકરનાખ્યાલ,
શીતાબીશે કલમા નખીકા તું બોલ,
પડા ઉસને કલમા મુસલમાં હુવા,
રખે લાક હદએ વો યું કહી,
શીરંગે તો હમ સમ કયેગે કબુલ,
કીલ્લે ખીચ રેહ અમ તું આરામશે,
કે જના હએ મુજકો સમંદરકે પાર,
વા મીયાદ બોલા સુનો યા અમીર,
બડી ફ્રાજ બારી હૈ જો ઉમકે પાસ,
વો હર સાલ કરતા હૈ તારાજકર,
મએ ઝરેકે બચતા હું ઉશ હાથસે,
અગર વો સુનેગા હુયા દીનદા,
ચહેલ ગઝકા કહ હએ શો દીરાજકા,
કહે તમ અય મીયાદ ચલઉમ ઉપર,
વો મીયાદ લે ફ્રાજ અપની ચડા,
દોનો ફ્રાજ મીલકરકે જાતે મુદામ,
કીએ દીદમ નોગે જિસકા નજર.
મુસલમાંકી લે ફ્રાજ ખારા હઝાર,
ઓ દીરાજ આદાકો બોલા ખયર,
કહા શીર વો દીરાજ ઉનકો સંભાલ
કહે સાથ ઉસકે હમ જારા હઝાર.
મે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર,
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તમ,
પહેલવાન દીરાજ આદીકાં આએ,
કે લડનેકો બજો મેરા રૂચરા,
હુકમ તમ હુવા શાહ મીઆદકે,
સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે,
જો આતાથા કોઇ શાહે મીઆબ્યાદપર.
સો દહેશતસે મીઆકે તમ વહાં,
વો દીરાજબી સવાર હો શીલપર,
ઉસે દેખ ભાગા સો મીઆદ તમ,
કે દીરાજ આદી સો શાહ ઝોર હમ,
ચે સુનકરકે ઝએતુન ઘોડા જીઠા,
કે દીરાજ આદી વહીં હોકે શીલ,
લગા ગુરજ હાખીકો હોલાકમર,
પકડ સુંદ હાથીકી ઝએતુનને,
જીધેસર ગીરા ઉસકા હાંથી વહાં,
બી ઝએતુન ઘોડેસે અપને ઉતર,

વગર નમ તો કાટુગા તોરા મલા.
દીખાવો મુજે તુમ શો અપના દીદાર,
તેરે ઝોરકી મએ સીકત ક્યા કહું,
મએ ફારતે વડી જમકે આજીધર.
દીખાઉંગા તુજકો મેં અપનાજમાલ.
તુ અમ સીંકશે કુશલકો દીલકેબોલ.
દીલો જનશે જાંશપે કુરખા હુવા.
કે હમ અમ ઝરો માલ લેતે નહી.
ન હો અપને દીલમે' ઝરા તુ મલુલ.
લગા દીલતો અપને ખુદાવંદશે.
બેડા રાજકર તુ સદા સફરચાર.
કે દીરાજ આદી બડા હએ ચીર,
વો આના હ મુજપર કે હેમેહીગસ.
મેરે સાથ લડકર વો હૈરાન કર.
વો જાત હૈ શીરકર ઉસીવાતશે.
તો મુજકો ન છોડેગા વો જીનહતર.
વો દુશમન બડા હએ મેરે રાજકા.
કે જિસકો મુસલમાં કર' ઝુલતર.
મુલકપર જિસીકે જો દીરાજયા.
ગયા મુલક દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કે મીઆદ આતા હૈ ચલકર ધધર.
પીજે ઉસકે આતી હઈ હોકર સવાર
કે મીઆદ આતા હમ તેરે ઉપર,
કે આવે યહાં ઉસગી ક્યા મળલ.
મદદકો લે આતા હમ વો દીનદાર.
ચલા ફ્રાજ લે અપની હો બેકાર.
ખડા ઉતકા લશકરબી સફાંધ જમ.
ખડા હો વો મેદાનમે યું કહાએ.
પહેલવાન જો કોઇ તુમહારમે' હો.
કે કર જંગ ઉસ લસકરે આદમું.
ઝરખ એકસેહિ મારા ઉશે.
સો જતા ન હરગીઝ વો જતાઉધર.
ન આતા હમ ઉસપર કોઇ પહેલવાં,
વો આને લગા સાહે મીઆદપર,
કહા ઉનકે આગે વા અહવાવ સમ.
ધસી કે બરાખર ન કોઈ ઝાર હમ.
વો દીરાજ આદીકે હો પેશવા.
મુકાબીલ હુવા તમ સો બેકાબોહીલ.
હાથી સર ઉઠાયા હમ ઉનકે ઉપર.
મારી એક જટકા બડે ઝોરસે.
પીયાદ હુવા શાહ દીરાજ વહાં,
લગી કરને કુસતી વહીં ઝુલતર.

પછાડી વેા દીરાજ આદીકે તણે,
 કે કલમા કહે તો બચે તેદી જાન,
 કહા ઉસને તુમ નામ અપનાવતાવ,
 મોહનમદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન,
 કે જાના હયે મુજકે સમંદરકે પાર,
 કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર,
 કહા જબકે આઉંગા શીર કર ધધર.
 સબી ફ્રાજ ઉસકી મુસલમાં હુધ,
 કહા ઉસને અય સરવર દેા જહા,
 કહેરખાદ આદી હયે મેરે ઉપર,
 અમર વેા સુનેગા હુવા દીનદાર,
 કહી અજ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ,
 તીનેા લશ્કરોં કુઝ કરકર વહાં,
 કીલ્લે પરસે કીતી નગર દીઘાં,
 પીછે ઉસકે મીઆદકી રૌજ હયે,
 કીયા અરઝ જાકર કહેરખાદસે,
 હયે હમરાહ ઉસકે સેા મીઆદબી,
 વેા લશ્કર સેા જલદીસે તપ્પાર હેા,
 દોનેાં લશ્કરોં તખ સદા આધકર,
 શેા દીરાજ આદીને લેકર રઝા,
 પહેલવાન બેજે કરે આકે જંરા,
 કહેરખાદકી ફ્રાજસ યક જવાં,
 કીયા આકે હમલા સેા દીરાજપર,
 સેા દીરાજ મરા હધ ઉસકો વહાં,
 મુકાબીલબી જો હેતા અથા,
 કહેરખાદને આંધ અપની કમર,
 સેા દીરાજ આદીને ઘેડા ચલા,
 કે મરેશે અખ યે સંભાલા ન જાએ;
 યે સુનકરકે ઝંએતુન હુશ્યાર હેા,
 કીધ ઝેડ ઘેડેકો મેદાનમેં,
 મેરી ઝોર તેરી શેા કુશ્તી હેવે,
 ઘેડેશે જીતર કર મહાબીલ કરે,
 ઝે સુનકર કહેરખાદ જયુંખાદહો,
 ધધરશે જો ઝંએતુન ડાલી કમંદ,
 લીધ ખીચકર વેાં કહેરખાદકો,
 કહા ઉસને અય સાહેબે પાકગાલ.
 અજખ ઝોર જખશાહે તુમકો ખુદાએ,
 મોહનમદ હનીફ નામ મેરા કહે,
 શીરંગા મેં જખ કામ કરકર સંવાર,
 મુજે રાહ દરયાકી અજ દે જતા,

બેદી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહો.
 વગર નહીં તો માશં તુજે બેશુમાન,
 બંધાં મુજકે દીદાર અપના દીખાવ.
 મહે કહેતા હું એકાતમેરી તુ માન.
 શીરંગા તબી તુજ દીખાઉં દીદાર.
 રખા લાકે વેા બખશીશાં બેશુમાર.
 કયુલુંગા ઉસ વકત તેરા નજર.
 વે સરપાવ ઉસકો મુસલમાં હુધ.
 કે મુસકીલ હુવા મુજકો અંદરજહાં.
 મએ બચતા હું ઉસે દે માલો ઝર.
 બી હોડેગા મુજકો હર આમે માર.
 મીલાઉ તહેરસે ઉસે કર નરમ.
 મુલકપર કહેરખાદકે બેશુમાં.
 દેખે ફ્રાજ દીરાજકી કાતર્વી.
 બી ઇસલામકી ફ્રાજ દર મૌજહયે.
 કે આતા હેએ દીરાજ દીલ શાદશે.
 મુસલમાં મદદકો લે આતા સબી.
 જમઆ ફ્રાજ આકર હુવા રૂપરો.
 હુવ મુસતઅદ જંગપર આનકર.
 કીયા જાકે મેદાનમેં યુ નીદા.
 મેરેસે લડે આકે વેા બેદીરંગ.
 સેા દીરાજ આદીપે આયા વહાં.
 લીયાઝુદ હમલા સીપરકે ઉપર.
 પહેલવાન પર પુસ્ત ઘેડેડા જાં.
 સેા બેશ્ક અપની જાન ખેતાઅથા.
 ચલા કર ગુસા શાહે દીરાજપર.
 વેા ઝંએતુનશેઆકાર અરઝ યુ કીયા.
 કોઇ પહેલવાં ઝોર બેજે ખુલાઝે.
 દેખું કીતપે એઝકી પુશતી હેવે.
 કહી અયે કહેરખાદ ઇસ આનમેં.
 દેખું કીસપે એઝકી પુશતી હેવે.
 ખુદા યાદ કર આજ કુશ્તી લડે.
 હવા જાકે ઝંએતુનને રૂપરો.
 કઝારા હુવા ઉસ ગલે ખીચ બંદ,
 પછાડી વેા સાતીએ સદાંકાં.
 કહો નામ અપના જતાવે જમાલ.
 કે મેરશે તુમને પહેલવાં ગીરાએ.
 સમંદરકે ઉપર મેરા કામ હૈ.
 દીખાઉંગા તુમકો મે અપના દીદાર,
 કીતી દુર હયે ઇસકા દે મુજે પતા,

અરજ કીકે નજદીક આવ શાહ દે,
કહી તખ જહાઝાં તુ તખ્તાર કર,
બહુ જખ કતે તખ જહાઝાં મંગાએ,
પડાએ વે કલમા કસેરખાદકી,
પડે તીનો કલમા મુસલમા હુએ,
સરાપા બિનકી દંક રખસત કીયા,
થોડે દીનકે બએદઝ મીલુંગા તુમે,
જહાઝાં બીપર હુએ પસ વે સવાર,
કીયા ના ખુદાયે શા આ ઇલતેમાસ,
કે ચાલીસ દીનમે જહાઝાં લગે,
જહાઝા હીસી કે શા જવે વહાં,
કહે ગર વે આવે સમંદરકે બાબ,
હે એક રાહ દીગર શા શશ માહકી,
કહે ખુબ ચાલીસ દીનકી જો રાહ,
જો અલકીરસા ખોલે ઉને બાદમાં,
કે દરયાકે એંદર અથા એક પહાડ,
કહા નાખુદાને સો તખ આનકર,
કહી તખ જહાઝાં કીનારે લગાવ.
લગાએ જહાઝાં બિસી કોહપર,
શોતે દેખો આદી વે બીપર પહાડ,
કહે જા ઉમરે તુમ જલદી જગાવ,
ઉમરોને દીયા એક આદી જગાએ,
વહી ખીચ ખંજર ચલાને લગે,
તબી ઉસને કરવરસે બાઝુ કીયા,
સીરાકેસો ખપને પકડ એક જહાડ,
ઉમર કુદ આવે હએં જએતું કતે,
વે જએતુનકે તખ હુવા રખરા,
વે જએતુનકે શીર ઉઠાકર ઉસે,
લગી હોને દોનોમે કુશતી વહાં,
કહી બોલ કલમા બએ તેરી જાં,
સીકદસે મોહમ્મદકા કલમા કેહા,
યક યકકો ઉમરોને જગાયા વહીં,
સાતોં આદી આકે મુસલમાં હુએ,
અરજ તખ કીએ હમ તુમહારે શુલામ,
હમીં સરકે આદી પછાડે તુમેં,
કહે તખ શહપરીકનમેં જાહી,
કહે આદ્યોંતે કે કીરવા પરી,
અમીરને નીકામ અપના તુંહશે ઉઠાએ,
વે દેખે અમીરકો હુએ ખુશ નેહાલ,
તખક મોતયોં કે વે બરબર સુખ્હો,
ઉમરોને કહા તુમકો બરી લગે,

પહાંસે દો એક રોઝકી રાહ દે,
મેરી ફાજ સારીકા અસવાર કર.
કીનારેપે દરયાકે પોહંચે હએં જએ.
કહેરખાદ દીરાજ મીઆદકો.
મીલે આકે જએતુંસે રખસત લીએ.
જવે મુદક અપનેમેં યુંકર કહા.
ખુદાકે સબી મીલકે શોપો હમેં.
મમઆ ફાજ અસવાર બારા હઝાર.
કે એક રાહ નજદીક હે બહોત પાસ.
વલે સાત અદી હએં બિસ રહમેં.
તો વે સાત આદી હુબાવે કહાં.
પકડ મજલી દરીયાકી કરતે કયાબ.
ચલે જસ તરફ હો તુમહારી ખુશી.
ઉસી રાહ જના હમેં પાહમખવાહા.
કે દરયામેં કીસતી કીએ સખ રવાં.
લગે જા જહાઝાં લો ઉસકે કીનાર.
સાતો આદી સોતે હએં બિસકેઉપર.
બઝાં કહાં શોએ હવે પુજે ખતાવ.
શહાગોંસે બિતરે હએં વે યુધરત.
દેખ હએં ગલેમેં ઉન્હોં કેઝુનાર.
મેરે સાત લડનેકો ધનકે ભે આવ.
બઝા ઉસકે સરપરદીયાસંગલખાએ.
સોં પેહલુમેં ઉસકે યુખાને લગે.
આંખેં ખોલ દેખા તો આદમ ખડા.
લગાયા ઉમરકો ઉઘને પકડએકતાર.
ગયા વાર ખલી લગા જાં મને.
ખોલા મુજસતી આકે કુશતી કરો.
પછાડું તુજે અબ ન જતા રહે..
ઉસ આદકો જએતું પછાડી વહાં.
વગર નહ મએં માઈંગી તુજકો પહાં.
દોનોં હનય જોડ ખડા હો રહા.
વે જએતુન ઉનકો પછાડી વહીં.
વોં યુનાર તોડેબી કલમા કહે.
ખતાવા હમેં કયા તુમહાર હએં નામ.
સો દીદાર અપના દીખાવો હમેં.
શીફ મએંતો દીદાર અપના દીખાઉ.
ખીરાઈ હએં ચોકી કુકમ યું કરી.
સાંતો આદ્યોંકો વે દરજન દીખાએ.
હએં તેરીકી કુદરતકા ઇલાહી કમાલ.
જહાઝોંમેં બરને લએ શાહ હો.
તો લાવો મએં રખતા હું અંલ મને.

આધા માલ ઉસસે રખે હયે ઉમર,
 સો રખ માલ યોર ઝર અમીરકે કને,
 ઉમરને કહા તખ યું અપને સંગાત,
 દેખો હસકા દીદાર તુમ સખ જને,
 ખીજલ હોકે આદી કહે યા ઉમર,
 સબી ખલક સુનકર હસેંગી હમી,
 ઉમરાને કહા તુમકો અય આદયાં,
 કે હીરે જવાહીર વ મોતી વ લાલ,
 કરો ખર રઝામંદ મેરે તઇ,
 ઉમરોકો ખીકાએ જહાઝાં ઊપર,
 ફરયા શીરકે આએ જબી શહેર પાસ,
 ઉતરકર જહાઝાંસે કીએ વહાં મુકામ,
 કહેરબાદ આયા યે સુનકર ખખર,
 વો દીદાર આકાર કીયા હયે સવાલ,
 ઉમરો ખોલે ઝએતું પછાડી ધસે,
 કીયાથા અરઝ આન અપના જમાલ,
 કરી હયે શીર આનેકા ધનસે કરાર,
 અમીર દીદાર અપના ઉસકો દીખાએ,
 બહોત પેશકર યોર બહોત માલોઝર,
 કુખુલા અમીરને ઝરો માલકો,
 ઉમરોને કહેરબાદકો સાથ જા,
 ન રખ તુ ખ્યાલ અપને ખાતીર શરીર,
 જીને તુજ પછાડાવો ઉસકી હયે જન,
 કહા તખ ઊમરોને જાંસીકો વહીં,
 મધથી અમીરકે વો લાનેકે તઇ,
 યે સુનકર હુવા તખ બહોત શરમીદા,
 મેરી આબરમે પડેગા ખલલ.
 કહા મુજકો રાઝી કરેગા જો તું,
 કરે ગરરઝા મંદતો મેરે તઇ,
 ઉમરકો દીયા ઉસને શીર પાંચ હઝાર,
 બે મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચ કર;
 વો દીરાજ સુન દૌડ આયા વહીં,
 કીયા અરઝ દીદારકા હાથ જોડ,
 ચે કયા અરઝ કરતાહયે મુજકોસુનાવ,
 કીયાથા સો ઝએતુનને વાયદા,
 દિખાયા અમીરને ઉસે તખ દીદાર,
 બહોત માલો ઝર વો કીયા તખ ગઝર,
 મંગાકર દીયા ઉસકો સરપા મગર,
 કહે કાનમે જાકે દીરાજકે,
 વો ઝએતુન જો ઉનકી યોરત અથી,

રખા હયે વો ઝખીલમે ડાલકર.
 હુવે અઅદ રખસત વે સાતોં જને.
 કે અયે એક મએ તુમકોકહેતા હુ ખાત.
 વો યોરત હયે ઉસકી પછાડી તુમે.
 કહીં યો કીસીસ ન કરના ઝીકર.
 કે આદ્યોકો યોરત મારી ખર ઝખી.
 વએ કેહતાહુ જો ખોલ કરકે ખમા.
 ઉમરોકી વે ઝખીલમે બરકે ડાલ.
 કે યે ખાત હરગીઝ કં મએ નહીં.
 ચલાએ જહાઝાં ઉસીવકતપર.
 કીનારે લયે આકે તખ આસ પાસ.
 કહેરબાદકે મુલકમે વરરાલામ.
 અમીર શીરકે આએ બ રતહો ઝકર.
 પુછે યા ઉમરો કયા યે કરતા હયે કાલ.
 કુદર તોડ બાહેર નીકાલી ધસે.
 દીખાદો તુમ અય સાહેમે બા કમાલ.
 દીખાવો તુમે ધસિકો અપના દીદાર.
 સરોપા મંગાકર ઉસીકો બધાએ.
 અમીરકે કયા ઊંસને લાકર નઝર.
 કીયા ઉસકો રખસત મો ખુશહાલહો.
 કહે કાનમે ઉસકે યે ખાત જા.
 કે મુજકો પછાડે મોહમ્મદ હનીફ.
 વો ખાવીંદ ઉસકા સો શમશીર જન.
 કે લેકર ચલે જાંસ મદીને કે તઇ.
 લે આઘ ચલી અખ મદીનેકે તઇ.
 કીયા અરઝ વો યું ઉમરોકા કહા.
 જહાંમે હોડેગા બહોત મએ ખીજલ.
 તો મએબી રખુગાં તેરી આખર.
 તો યે ખાત હરગીઝ ન ખોલું કહીં.
 ડાલે અપને ઝખીલમે વો અયાર.
 પોહયે મુલક દીરાજકો જામ કર.
 જો મુજરા કીયા આકે એમીરકે તઇ.
 અમીરને દેખા તખ ઉમરોકે યે તોર.
 ઉમરોને ખોલે દીદાર અપના દીખાવ.
 સા હયે યાદ ઉસકો વોહી કાયદા.
 સો દેખેસે ઉમકો હુવા દીલ કરાર.
 તખનઝર અમીરશાદહો શીર ઉસમાદકર.
 કહાજા ખરાખર જો ઉસકે ઉમર.
 મએ કેહતાહુ તુજકો સુનો કાન દે.
 ઝખીપર તેરે તઇ પછાડી અથી.

કહા સુનકે દીરાજને યું મગર,
ઉમરોને ખોલે મુજકો ધનઆમ દે,
વગર નષ્ટો ખોલું મએ સખકેહુર,
દીયા ઉનને મોહરાં સોચાલીસ હઝાર,
ભરો ડાલ ઝંખીલમેં લે ચલે,
ચલે કુચ ફર કુચ લશ્કર સહાય,
વા સુનતેહી મીઆદ આયા દોડકર,
વો આતેહી દીદાર માંગા વહાં,
રખે શીરજે હદએ ઉન લાએકર,
વો સરપાવ પોશાક મીઆદકો,
ધમરોબી ગએ ઉસકી દરબાર લગ,
જીને તુજ પછાડી વો ઓરત અથા,
કીયા દીલમેં અપસોસ મીઆદને,
ઉમરોને કહા સખ સો મીઆદકો,
અગર તુ કરેગા નજર માલો ઝર,
ઉમરોકે દીયા દો સો મોહોર,
કીસીકા જહાજ ધસતરફ આવે કહીં,
ચલો હમ ચલે અખ તુમ્હારે સંગત,
જહાજોપે ખેડી વો ઝએતુ તબી,
ગએ વે જહાજાં સમંદરકે પાર,
સાતો આદયોં કે તો રખસત કીએ,
લખાએ વહાં પર વો ખેમેં તમામ,
ખખર શાહ પરીકો વો પોહંચીતધાં,
વઝીરકો કહા જા ખખરદાર હો,
વઝીરબી ચલો વહાંસે આયા યહાં,
ઉમરેબી ખડા હો મુઝાહીમ હુવા,
પરીહું હમારેસે પરદા નહી,
મએ સાહપ્રકરીજો હુવા વઝીર,
ઉસરોને કહા તુમુ ખડે રહો યહીં,
ઉમરોને અરઝકી ચે ખેમમેં જા,
ઝએતુને શુસલ કરકે કપડા નીકાલ,
ખુલાકર વઝીર ઉસકે હમરાહ હો,
હુપાખી આદર ઉને ચરસતી,
કયા જાકે શાહ પરીકો સલામ,
ઝએતુ પાકઠામન બકે મુચતકા,
નખી નામ સુનકર વો બેજો દરદ,
કહાં હમ તુમ્હારે ચે સરકી ચદર,
ખુવાકર કીયા જિસ પરીપર ગઝબ,
સીતાખીસે ઉસકો મેરે લા હુર,
મોહમ્મદ હનીફકો સુનો તુમ બયાં,

તુ ચે ખાત ઝહોર કીસે ન કર.
તો પરદેમેં ચે ખાત મખશી રહે.
બરમ જાવે તેરા ચરમ હોવે દુર.
ભમરકો કીયા ખુશ હુવા દીનદાર,
સો લશ્કરમેં અચને વહીં મીલે.
સો મીઆદકે મુદક પોહંચે શીતાબ.
કયાકો મુજરા ઉને આનકર.
અમીર ઉસકા દરજન દીખાયા વહાં.
અમીરને કયુલે વે ખુશ હોએકર.
કીયા ઉસકો રખસત ઉસી વકત વો.
કહા કાનમેં ઉસકે હોકર અલગ.
ચે ખાવીંદ હએ ઉસકા સુનો તુમ સહી.
ન કર ચે ઝીકર ચા ઉમરો કીસ કને.
અગરચે કરે દીલ મેરા શાદ તુ.
રખું લાજ તેરી સો મએ ધામકર.
ચલો ડાલ ઝંખીલમેં તમ ઉમર.
તો અલખતા ઉસાકો હુખાદો વહીં.
જહાજાં પકડકર હુએ હાથો હાથ.
વોહ હમરાહ હુએ સાંતો અદી સબી.
ઉધરકે લગે જાકે દરયાકે પાર.
ઉતરકર કીનારેપે રેરે દીએ.
ઉસી જાએ ઉનરા હએ લશ્કર તમામ.
કે ઓયા મદીનેસે લશ્કર યહાં.
ખુલા લા તુ જિસકો મેરે રખર.
લગા જાને ખેસે મતે ખે શુમા.
વઝીરને ઉસી કો સો યુંકર કહા.
તુ કયુ રોકતા હએ હમારે તધ.
ખુલાનેકા આયાહુ હોકર તખીર.
હુકમ લા ખુલાઈ તુમારે તધ.
વઝીર સહ પરીકા ખડા હએ જો આ.
લીખાસ અપના પેહના જનાના ખેહા.
ગઢ સાહ પરીકે વહીં રખર.
મીલી જાકે ઝએતુ નંજે સરસતી.
પુછા ધસતે કયા સુના તેરા નામ.
મુજે બેજે હેંજે અલી મુરતુઝા.
પુછા જાને ઝએતુનકો તમ સાં જુદ.
કહી હેંગી તેદી સો ખેડીકે ધર.
કે આદમકો લાઇ હમ તું કયા, સખખ.
લીજનેકો આઇ હમ ચલકર ઝુર.
ઉઠ કરકે લાગે હએ ઉનકો લધાં.

વો હર રોઝ રખતી અમીર સેતી યો,
 મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો કેહતે પુકાર,
 ઇસી વાસ્તે વો ન કરતી દવા,
 રહીથી ઉનહોંમે રમક અક નાં,
 સો ફીરયા પરીને મંગાકર પલંગ,
 વો અએતુનકે તખ હવાત્રા ફીયા,
 અરકો ને દેખી અએતુ નાતવાં,
 તસદુક પલંગપર ગીરયા હુધ,
 ફીયા અરક અય સાહેબે તખતા તાંજ,
 મર ઇસ મુદકમે હો ઇસકી દવા,
 હોવે રાઝી તુજસે સો રહે નખી,
 ફીયા હુકમ થું કર પરયોકી વો શાહ,
 વો લાકરકે જલદી કરો તુમ દવા,
 લાગો પીસકર ઉસકી પટ્ટી ખનાવ,
 કર હકતઆલા ને અપના કરમ,
 શો પરયોંને સુનકર લાયા હુદ પાંસ,
 ખજાં તીન દીનકે ખધે દુસરી,
 નરં દીન અખમ ખોલ દેખે વો કયા,
 લગ હડડી હડડીશે મીલા ગોસ્ત,
 ચહેલ રોઝ અએતુન ફીયા વહાં મુકામ,
 આઘ તનમે તાકાત ચડા મુહપે તુર,
 જયસા પેશતરથા અપીરકા બદન,
 વહીં શાહ પરીશે વો રખસત લીયા,
 અમીરનેબી હથયાર સખ ખાંધકર,
 જહાઝોંપર અસવાર હોકર ચલે,
 મોહમ્મદ હનીફ આદ્યાં દેખકર,
 ઉમરને કહા યા અમીરે જહાં,
 મુસલમાં ફીએ હએ લાએ દીનમેં,
 મોહમ્મદ હનીફ શો હએરત રહા,
 અએતુકો અજબતુને ખખશા હએઝોર,
 પછાડી દીએ જીનકો અપના ગુલામ,
 સાતોં આદ્યોંને ફીયા આ સુલામ,
 હમનકો દીખાવો તુમ્હારા જમામ,
 ઉમરો શેતી પુછો યો કેહતે હએ કયા,
 ઉમરોને કહા ફી હએ અએતુ કરા,
 દરસ દેખનેકો ચે આયા ઇતાલ,
 ચલે આએ જલદી અમીરશે મીલે,
 ખજાં પોહએ વે સખ ફીશી જાએપર,
 શો યક શાહ જાનીબ મદીનેકી થી,
 સરરકા વહાંસે ફીયા ને હીસામ,

ને મુજસે મીલે તો કરં મેં દવા.
 કે ચે કામ મુજસે ન હો જીનહાર.
 અમીરકો અઅમમેં બડા દરદ થા.
 બહોતમે દરદસે અમીર નાતવાં.
 રખી બાપકે રખાએ એ દીરંગ.
 કે ખાવીંદ તેરા અઘ ઉસકો લીજ.
 કયા એખબર હધ વલે નીમજ.
 જિંસી ગમસતી સીના ખીરયાં હુધ.
 દુતયામેં ઇસીકા ન હોમા ઇજાજ.
 તુ કરતા હધ વાજીજ તુમનપર રવા.
 હુએ શાદમાં સુનકે હઝરત અલી,
 કે લાવો રહાને જંગલમેંસે કાહ.
 શકા બખશે ઉસકે અમરસે ખુદા.
 જતનકર જખમકે શો ઉપર લગાવ.
 હોવે તીન પટ્ટીમેં ચનગા જખમ.
 વે બાધે અખમપર વહીં આસપાર.
 છે દીનકે પીછે શીર પટ્ટી તીસરી.
 અખમી ઇતની મુદતમેં અચ્છા હુવા.
 હપરશેબી પેદા હુવા ઉસકે પોસ્ત.
 અમીરકો ગીઝાયાં ખીઝાગાં તમામ.
 હુને ફરયા તન ઓર ગયા દરદ દુર.
 હુવા ઉરસે ઉનકા વો મોટા બદન.
 બહોત ઉસને તોહફે વ હદયા દીયા,
 અએતુકો ખીઠાએ વો પરદે અંદર.
 સાતો આદ્યોંશે વો જાકર મીલે.
 પુછે કયા બલા હએ કહો યા ઉમર.
 અએતુનને પછાડી હએ સખ આદ્યાં,
 ચે આતે હએ મીલને તુમ્હારે કને.
 કહે યા ખુદાવંદ અરઝો સમા.
 અયશેહી કીતે કે વો પંજે મરોડ.
 ચે હએ ખેલ કુદરતકા તેરે તમામ.
 કહ યા અમીર અખ કરો એક કામ.
 કે રખતે હએ હમ ઇજત્યાકે કમાલ,
 સબી ઇન અખમે તુમે પુછના.
 દીખાજીગી શીરતે વકત મએ દીદાર.
 દીખાવો અમીર અખ ઇન્હોંકુ જમાલ.
 અમીરબી વહાશે વહીં ઉઠ ચલે.
 ફીયા ઉસનેબી વહાં મુકામ આનકર
 હુયમ રોહ શાહે ઇમકો મીલી.
 બરસ સાત ગુઝરેયે અંદર હીસામ.

પોહંચ નકે ધરડો કહે યા અમીર,
મદીનેકો જનકી ખાધ કસમ,
સહાબોકો ઉમેદ મરીકી તોથી,
સુની ચે હકીકત લીખે સખને ખત,
દેખે નકે આગે મુલક શાહે ધરમ,
સહાબોકે ખત સખ જકઅ એક જ.
અરજ દારત અમીરને પદરકો લીખે,
બરસ સાત ગુજરે હયે હમકો ધધર,
ઉમરો જલદતર હો મદીનેમેં આગે,
વો હજરત અલીકો અરજાદાશ દે,
સખી ખતકો અપને પડાને લગે,

અમીરને જવાબ ચું દીયા બેનઝીર.
કરૂ કરદ મયે મુલકે શાહે ધરમ.
કે હમ મીલ મદીનેકો યરના ફકત.
રવાના મદીનેકે કરના ફકત.
હમારે લીખેલી હુવા ચે હુયમ.
વે દેકર ઉમરકો રવાના કીયા.
બી અહવાલ સારા જગા ॥ કહે.
ન જનને ખુદા કઅ લે જાવે ઉધર.
દીયા ખા હરએકકા ધર ખીચ જાવે.
જગાંસે હકીકત વહાંકી કહે.
ચે અહવાલ સખકો સુનાને લગે.

પોહંચના મોહમ્મદ હનીફકા શહેરે ધરમમેં ઔર જંગ કરના શાહે ધરમમેં.

સુનો તુમ યદાં દાસતાને આગીર,
ચલે કુચ દર કુચકર શહેર યાર,
પોહાંચે વે ધમરકે કીલ્લે કે હએ પાસ,
અહલકાર શાહકો દીયા ચું ખમર,
સવારા ઉસીકે હએ ખારા હઝાર,
શખા શખ વે ફૌજ મીત્રાકર ઉને,
ફજરકો નકારા જબ જંગકા,
ઉધરસે મોહમ્મદ હનીફ હો સવાર,
વો ચે ખાસ અસહાબ કે જો જવાં,
અમીરકો તરફકા મરે શીર ન કોઇ,
કીતે દીન તલમ ચુંહી હોતાથા જંગ,
કહા શાહ ધરમ ફૌજકો તખ પુકાર,
સો લશકરને હમલા કીયા એકખાર,
મોહમ્મદ હનીફબી વહાં ખેંચ તોગ,
ચલે એક તરફસે હએ ઉમરે અલી,
જએતુન પાઠદામનબી હોકર સવાર,
સડે માર તોડે કીએ કાફરાં,
હુવા જંગ અયસા કે ખમશાન વહ,
ધતેમેં જો વારીદ હુવા વાકતે શમ,
ચો શાહે ધરમ તખ કીયા હએ શુમાર,
અમીરકે તરફકા વ કોઇ મુવા,
ઔર જખમા હુવે ધનકે કીતે જને,
ખુલાકર વઝીરોકો શાહે ધરમ,
બઝીરાંને બોલે સો સમજાવે કર,

ઉમરોકો રવાના કીએ તખ અમીર.
સવારાં અચે સાથ ખારા ફગર.
સુનાશાહ ધમર દીલમે ખયા હીરાસ.
કે અચ્છા હો આયા હએ વો શીર નર.
ફરજકા કરેગે વો સખ કારઝાર.
કીયા લોકો હાઝર વહીં શાહ કને.
સહાં પંધી લશકરને મૈદાનમેં જ.
મુકામીલ હુવા બાંધ સફ આ કરાર.
મોરે શાહ ધમરકે બહોત પહેલવાં
મેરે ઉસ તરફકે સબી સવાર હુએ.
દેખા શાહ ધમર હોયુકા જખ ચે રંગ.
દો મીલકે યકમાર સખ એકકાર.
બડા ગુલ મયા ઔર હુવા શૌરશ્વાર.
લગે મારને ફૌજકો બેદરેગ.
લગે મારને શૌજ તાલીબ અલી.
કરી ફૌજ કુકદારમેં કાર ઝાર.
ઝમીપર હુવા ખુન ઉનકા રવાં.
સહાબે ખડેગે જહાંકે તહા.
વે દો લશકરોંને કીયા વહાં મુકામ.
મેરે ઉસકે લશકરસે પાસકે હઝાર.
મગર યક સહાબી સો ઝખમી હુવા.
હુએ કાર ઉસ દીન સો કીતને જને.
કરો મસલહત અખ રહે કુછ શરમ.
કે મારેગે ધનકો મકર ફંદકર.

કે જીસ વક્ત સોવેંગે વે બે ખખર,
 પસંદ આઇ શાહે ધરમકે ચે ખાત,
 દગાસે અગર મારે હમ ઉનકે તખ',
 વો સખ ખુનકી સખ તખ્તારી કીએ,
 મોહમ્મદ હનીફકા જો લશકર તમામ,
 યકામક વો લશકર ઉઠા ગડગડા,
 કીતોને કીધ જુલ્લ કીતો લગામ,
 કીતે ઉસ જંગલમે ગુરેઝાં હુએ,
 મોહમ્મદ હનીફ યક ખદકમે ગીરે,
 અત્રીકો દીયા તખ શો હાતીફ નીદા,
 મોહમ્મદ હનીફર કડન વક્ત હયે,
 ઉઠે શાહે મરઝાં અલી શેર નર,
 સવાર હોકે હમરાહ ઉમરોકો લીએ,
 ઝમીકી શરીશતોને ખીચી તનાખ,
 મારે એક નઅરા અલી ઝુદતર,
 ઉછલકર ગીરે તખ્તસે શાહ ધરમ,
 સહાબોને આને આવાઝ સુનકર અત્રી,
 મોહમ્મદ હનીફકો ખંદકસે નીકાલ,
 હો ઝએતુનબી આર ઉમરે અત્રી,
 ધતમે સુખ્હા આ હુવા આશકાર,
 ઉઠા કરકે ફલફુલ ખડે રતમે જ,
 અમીરકે જો ઘોડેને લશકરો માલ,
 અવલ અપને અસહાબકો કર સહી,
 મીલા દેખ લશકર સો ઇસલામકો,
 ભાગા દોસો અસવારશે વો નીકલ,
 યહાં શાદયાન ફતહકે ખજાએ,
 કહા યું અલીને ઉમરકો વહો,
 ઉમર પેક જલદી વહાંશે અલે,
 જહાં શાહ ધરમકે ખીરાદરમે ચાર,
 જો ઇમલાક આડી ઉઠોંકા થા પીર,
 પોહ'વા જાકે જખ ઉસ મુલક આદપર,
 રખા સરપે ટોપી હોગાએખ ઉમર,
 બેજ શાહ ધરમને વહાંશે સવાર,
 કે શાહે ધરમ જો તુખારા મુરીદ,
 જા અસવારને ઉસકો કીતી શખર,
 મીલે દોંતો આપસમે ખડે શોકશ,
 કહા ભાઇ ચે કયા મુસીબત હુધ,
 દીયા શાહ ધરમને ચે ઉમરકો જવાખ,

દગાસે પડંગે ઉઠોંકે ઉપર.
 કરે જાકે જખ ખુનકો આજ રાત.
 દગાકે ખગખેર ઉનસે પોહ'ચે નહી.
 આધી રાતકો સખ સવારી કીએ.
 રહા બે ખખર હોકે અપને મુકામ.
 મુસલમાન સારે ઉઠે હરખડા.
 કધ ખચએ ભાગે જંગલમે તમામ.
 કીતે ઉધે સર પકડે મરમર ગએ.
 લગી ચોટ તખ એક નખારા કરે.
 ઉઠો યા અલી ઝું શેર ખુદા.
 ખખર ઝુંકે ચે નધ ખહોન સખ્ત હયે
 કીએ ઝીન ઉસ વક્ત ફલફુલ ઉપર.
 નીકલકર મદીનેસે ખાદેર હુએ.
 ઉસી વક્ત હયેદર હયે પોહ'ચે શીતાખ.
 આયા રોચખ ઉનકે દાલોંકે ઉપર.
 જો ફલફુલને હયે દરકે મારા કદમ.
 જમગ્ય હુએ એકે જાએ હુધ ખુશ દીતી.
 કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપર ઇતાલ.
 મીલે આકે ઉસ વક્ત તાલખ અલી.
 ખીએ શાહે મરઝાં અલી ઝુલફીકાર.
 મારે ફોજ કુફકાર બે ઇનતીહા.
 હુએ જખકે શખખુમે પાએમાલ.
 સલ્હ ખાંધ ઘોડોંચે ખગેડે સબી.
 હરા સાહ ધરમ વો પરેશાં હુવા.
 મુમલમાં હુવા ઉસકા સારા વ દલ.
 હુએ કીલે દાખીલકે જો ફત્ત પાએ.
 દેખો શાહ ધરમ હયે કે ભાગા કહોં.
 જા રસતમે શાહે ધરમકો મીલે.
 હરએક મુલક અપને કાથા શહેરવાર.
 ચલા શાહ ધરમ ઉસકને હો અત્રીર.
 બેઠા ખાગમે જા અસપશી ઉતર.
 બેઠા ઉસકે નઝદીક વહાં જાએકર.
 કેહ ઇમલાકે આદીકો જા આશકાર.
 ખુલીયા હયો તુજકો ખ શાહે મઝીદ.
 ચલા આયા ઉમલાક સુન ઝુદતર.
 હુધ ઝુદતગુબી ખડે ઝોકશી.
 ઇતી ફોજ ભારી યહાં શુમ હુધ.
 કે બેટીને મેરે કીયા મુજ ખરાખ.

મુસલમાને જાકે મુસલમાને હુધ,
ખડે જુતકી ઉસકો ન આઈ શરમ,
ન કુલકી રખી ઇસને હયે આખરો,
મહીનેકી લાખ મેરેપર સીપાહ,
મયે ઇસ હાલમે હોકે આયા યહાં,
હોતા હયે મેરા જીવખહોત કલકથલ,
તો શીર યહાંશે મુજકો નીકલનાપડે,
કહોં બાપ માંકી હયે ઉલકત જીરો,
અગર જનતા મયે કે અયસી બલા,
તો મુશકીલ ન પડતી મેરે પરકુમલ,
તો ઇમલાક ઇસકો દીલાસે દીયા,
કહે બાપ મત શીકર કર તુ ઇતાલ,
ઊમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર,
કહાંતક તુ બાગેમા શાહે ઇરમ,
કહા અય ખીનદર ચે અયસી બલા,
તખ ઇમલાક બોલાકે જાને ન પાએ,
બી દોડે પકડનેકો લોકાં સબી,
હો ગાએજ કીતોકી તો પગડીકીએ,
ગરજ હોકે શાહે ઇરમ તખ નીરાસ
ઊમરને હકીકત કરી સખ અયાં,
કે શાહ ઇરમ છોરે ચહેરો દયાર,
હયે ઉસકે ખીરાદર વહાં યા અલી,
અલીને કહા તખ નકારા કરો,
ફગરકો ચલે કુચ દર કુચ શાહ,
વો શાહે ઇરમકોબી હમરાહ કર,
ઇધરસેબી લશકર નમુદાર હો,
કહા આકે મેદાનમે યું પુકાર,
ચે ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી,
અલીને કહા તખ રસમ ચે નહીં,
કહી તખ કે મેરા ચચા હયે ચે શાહ,
ખજાં ઉસકો હયેદર કમા તખ અમર,
સો એકબાર ઇન્હોંબી દોડા ઉડા,
ખખર સુનકે ઇમલાક તખ્યાર હો,
વહીં દેખ ઝએતુ કે એક ખારગી,
ગુરસેસે લગા કેહને ઉસકો શીતાખ,
ખડે જુતકી તુજકો ન આઇ શરમ,
જો આપને જુજુરગોંકી દી છોક રીત,
દમા કરકે હમસે ગધ તુ વહાં,
ગુનેહગાર હે તુ ગુનેહગાર હે,
તુજે અય મેરે હાથસે ખગના સમાલ,

વો આપને જુતોશી પરેશાં હુધ.
ખીગાદી હમરાબી ચારા ધરમ.
કરી મુજકો વેરાં મુસલમાન હો,
મયે બાગા હુવા મુદ્ક મેરા તખાહ.
વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી જાં.
મુખાકા કરે આકે યહાંબી દખલ.
કરેગે કતલમુજ મુકરર કરે.
મુસલમાંકી શાહખત હયે હરદમઉરો.
તો છોટશે ઇસકા કટાતા ગલા.
મુસલમાંકા હોતા ન તુજપર દખલ.
ગલેસે લગાકર શકકત કીયા.
યહાં ઉસકો આનેકી કયા હયે મજલ.
કહા શાહ ઇરમકો સો તખ હાંકમાર.
તુજે બાગેનેસે ન આતી શરમ.
દીધ મેરે પીછે ઉન્હોંને લગા.
પડી શૌર ખાદે ઉમરોપર જો આએ.
ઉમરોને રખી સરપે ટોપી તમી.
ચલો વહાંસે મોલા અલી પામઆએ.
ગયા ભાગકર બાઈ આદી કે પાસ.
નઝદ શાહે મરદાં અલી કે ખયાં.
ગયા ઝોર સરહદમે હો ખેકાર.
ખડા ઝોરવર હયે ઝોર હયે મહબલી.
જહાં વો ગયાં હયે ઉધરકો ચલો.
પોહાંચે મુદ્ક ઇમલાકકો મહેરોમાહ.
ખડા આકે મેદામે સદ ખાંધકર.
બી ઘોડેપે ઇમલાક અસવાર હો.
કે ઝએતુન આવે મેરે રખકાર.
અગર હો ઇમજત તો જાઉં અબી.
કે લડનેકો બેજો સો ઝોરતકે તઈ.
ખહોત ફખરવર હયે ખડે ઇઝઝોનહ.
મુખખીલ હુધ ઇસકે જા ઝુરતર.
આઇ ફાજ અપનીસે સરકો ઉઠા.
બી લડનેકો આયા હએ અસવારહો.
લગા કેહને હુધ તુ કીસ સારકી.
કીધ આપકે મુદ્કકો કયુ તુ ખરાખ.
ન ઉસકે મજબસે ડરી મેશોકમ.
ખુદાસે મુસલમાનકે લાખ પીત.
ખડા જુત તુજે ખીંચ લાયા યહાં.
ખડે જુતકી દેખ અખ તુજ મારહે.
મેરે ગુરજકા વાર તુ યક સંખાલ.

ચે કેહકર લગાયા હઈ ગુરજ ઉસ ઉપર;
 સો ઇમલાક આદી મજબનાક હો,
 ઝરખ વોભી ખાલી ગયા તખ મગર,
 સીયુમ મરતખે જખ નીકાલી હઈસેદ,
 ચલાયા હઈ શમશીર ઝએતુનપર,
 ગઈવો નીકલ હાથ ખાલી પડા,
 લગી કરને ઝએતુન તખ કારઝાર,
 પકડકર કમરખંદ જીનસે હાકાઈ,
 કહા ખોલ કલમા બચે તેરી જાન,
 કહા મયે ન કલમા કહુ જીનહાર,
 પટકકર સો ઝએતુન ઉસે બેદકેગ,
 જુદા હોગયા તનસે ઉસકેબી સર,
 દેખા શાહે ઇરમને કે બાઈ મુવા,
 કહા અખ તો મરેખે આઈ બલા,
 વો લશ્કરખી યુમલાકકા તખ ડરા,
 બજે શાદયાને ફતહકે તમામ,
 બુલાકર ઊમરકો કહે ઝુલ્તર,
 પીછેબી શાહે ઇરમકે ઊમર,
 ઊમરખી ચલે વહાંસે હો ઝેઝગામ,
 ચલાજતા મલતા દોનોં અપને હાથ,
 પોહંયા બાઈકે વો શહેરકે કને,
 બેજા બાઈ અપનેકો વહાંશે ખખર,
 વો બાઈબી સુનતેહી બેઝીલોકાલ,
 કહા બાઈ મુજબોલ કયા તુજ હુવા,
 કહા શાહ ઇરમ આપતી બેઝીકાદુખ,
 મુસલમાં દો મુજપર સુલાઈ ચડા,
 વો ઇમલાકે અપને ચચાકોબી માર,
 વહાંસેબી અખ બાગ આયા હુ મયે,
 દીલાસે દે બેઝા અખ બાઈશીગા,
 વહાં ઇસકો આનેકી તાકત કહાં,
 ઇતમેં ઊમરતેબી ટોપી ઉતાર,
 દેખા શાહ ઇરમને કહા હાય હા,
 કહા શાહ ઇરમ તુજકો ગૈરત નહીં,
 કહા બાઈસે તખ વો શાહે ઇરમ,
 જહાં જાતા મેં હુ વહા સાથ આ,
 કહા ઇસકો પકડો ન જાવે કહી,
 હોગાયમ ઉસી જાસે એકપલ મને,
 ઊમર અપની કરને લગે હયે વો કાર,
 ઉતારી કીસીકે કમર પરસે શાલ,

વો ઝએતુને હમલા લીયા ખરસીપર.
 લગાયા ગુરજ આર ચાલાક હો.
 ન ઝએતુનપર વો હુવા કારગર.
 બડે બુતકો કર ચાદ ખા દીલમેં હઈ.
 કે જું બરક ગીરતી હઈ ચીચાનપર.
 વહાં દેખ હેરત મને હો ખડા.
 કરી જાદે ઇમલાક પર એક વાર.
 વહીં રખર મુરતુઝાકે લે આઈ,
 વગર નઈ તો પટકું તુજે બેશુમાન.
 અગર મુજકો જાસે તુ ડાલેગી માર.
 મારી ખીચકર ઉસકી ગરદનપે તેગ.
 જહનમકો પોહંયા વો કાશીર મગર.
 વહાંસેબી ઝુદી રવાના હુવા.
 ખીરાદર દુખમકે મુલકકો ચલા.
 સીદકલાકે દીલસે વો કલમા પડા.
 અલીને કીયા ઉમ જગાપર મુકામ.
 કે શાહે ઇરમકો લે આવો ખખર.
 ટોપી સર ચે રખ હો ગાઝખ ઉમર.
 મીલે શાહ ઇરમસે વો ફરખુદાકામ.
 દેખે કયા કે હયે સાત અશ્વાર સાથ.
 ઉતરકરકે બયેઠા વ ખાસતંમને.
 કે આયા હયે શાહે ઇરમ બાગકર.
 બોલા શાહ ઇરમકો કે કીયા હયે ઇનાલ.
 વેરેપર નીપટ હાલ કયસા હુવા.
 કોબેઝીને બોયા મેરા સાન સુખ.
 લીયા મુલક મેરા ઉન્હોંને છુરો.
 ઉસીકા મુલકબી કીયા ઇન ઉન્નડ.
 ફકત જીવ અપનેકો લાયા હુ મયે.
 જોઅરખતુ ખાતીરત કરઅખ ખીચાર.
 તુ રખ હર વજે અપની ખાતીરતીશાં.
 કહા શાહ ઇરમકો ઉન્હીં હાંક માર.
 કે પીછે ચે મેરે ચે આઈ બલા.
 શરમ આખર ઝોર હુરમત નહીં.
 કે બાઈ ખ્યાદા ચે કરતાસીતમ.
 પીછે મેરે આતા હયે ચે બી ચલા.
 રખી સરખે ટોપી ઊમરને વહી.
 દોડાદોડ કરતે વે સારે જને.
 કાસીકી લે પગડી કીસીકી કઠાર.
 લાયા છીન કીસ્સા સો ઝરીકા રમાલ.

ચલા વહાંસે જલદી આયા સાહપાસ,
મયા શાહ ધરમ અપને બાધ કને,
જરકો કીયે કુંચમે' યુતરાખ,
બી શાહે ધરમ અપને બાધકે સંગ,
ધરસેબી અસહાખ શાહે નજર,
લગે હર તરફ કરને હરમે જવાં,
બાધ સાહ ધરમકા ગુસ્સેસે ચલા,
કહા ઐર મુજકો નહીં કીમશે કાર,
હુંકમ લેકે ઝએતું ચચાંપર ગધ,
કહા ઉસનેકયું તુ મુસલમાં યુલાધ,
ચચા અગને ધમલાકકો મારકર,
યે કહેકર કીયા વાર ઝએતુનપર,
કમરબંદમે' ઉસકે તખ હાય ડાલ,
કહી દીન અહમદકા કર તુ કયુલ,
વો સુનકર કયુલા મુસલમાં હુવા,
મીલાખ અલી મુરતુઝાસે લે આએ,
બાગાશા હધરમવાંસે જલદી શીતાખ,
બી લચકર હુવા આ કેકિનકા વો સખ,
અલી શાહે મરદાન ખેમેમે' આચ,
ઉમરનેબી ઝુદીસે મારે કદમ,
સીયુમ બાધ કે જકે કીલ્લેકે કાર,
વો બાધબી આકાર સો સુનતે મીલા,
કહી શાહ ધરમને હકીકત તમામ,
કહાબાધ અમ કુછ ન વસવાસ કર,
ઉમરને વહી વરસે ટોપી ઉતાર,
ખોલા અચ ખીરાદર યે પ્યાદા બલા,
કહા ઉસને સખકો કે પકડો ધસે,
દોડ હર તરફસે હઝરો સવાર,
લીએ સખકે દસતાર હીરે જટો,
ચલા આયા દોડા વહીં શાહ પાસ,
કે શાહે ધરમ અપને બાધ કને,
કીયા કુચ હધરને સુનકર ખજર,
ખજર સુનકે આયા હધ વોબી નીકલ,
દોનોં લશકરાં આકે મેદાનમે',
કીરસા મુખતસીર જંકા તખ હોવે,
તખ આખીર સીયુમબાધ શાહે ધરમ,
કહા આવો ઝએતું મેરે રખકાર,
હુંકમ માંગ ઝએતુન અસવાર હો,
ગઝબ હો ચચાને કીયા ઉસપે વાર,

અલીસે લગા કરને આ ધલતી માસ.
તસલ્લી દીલાશેદે રાખા ઉને.
મુલકમે ઉસીકે જ પોહંચે શીતાખ.
સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંખ.
મુકાબીલહુએ ઉસતરફકેહીં પહેલવાં.
મુએ ઉસ તરફકે કહીં પહેલવાં.
આયા આપ રનમે ઘોડે પર ચડા.
ઝએતુન આવે મેરે અબી રખકાર.
કહી કયું યુલાયા તુ કયુંકર બગાધ.
પરફો મુલકશે તુ મુજકો સહી.
તુ આખ હધ ચલ કરકે મેરે ઉપર.
ઝએતુનને લીયા વો સીંપરકે ઉપર.
ઉઠાધ ઉસે અપને સરપર બહાલ.
વગર કહીં તો પટકુંગી દર ખાકો ખુલ.
ખુશી દીલસે ઉસનેસો કલમાં કહા.
બી હધરં ઉસકો જાતીસે લગાએ
સીયુમ બાધ કે મુલકકો હા ખરાખ.
મુસલમાં હુા ઐરદીએ દેડે તખ.
ખજર દીકે શાહે ધરમ નધ દીખાએ.
દેખે કયા કે જતા હશખ શાહે ધરમ.
ખજર કરને બેગ વહાંસે સવાર.
કહા બાધ કયા હધ તેરેપર બલા.
કે ઝએતુન કયા હધ યો સારા જે કામ.
નીકાલ અપને દીલસે ન ગમ ફરરકર.
કે અમ લગમી તુજકો હુવા શુમાર.
મેરે પીઝે ધસકો દીયા હધ લગા.
યે પ્યાદા બડા શોખ મુજકો દીસે.
ટોપી રરપે રખકર છુપા તખ અવાર.
ઉમરને વો જંદીલમે સખ બરેમી.
અલી મુરતુઝાસે કીયા ધલતે માસ.
ગયા હરખા ઉસને અપને કને.
પોહંચે જાકર ઉસકે મુલકકે અંદર.
દોનોકા અપસમે' હુવા દંગલ.
ખડે આ રહે જંગકે ખાનમે.
ધધરકે બહોત પહેલવાના ઝીરે.
આયા હધ વો મેદાનમે' બેશરમ.
કેદઅવા લેઉં તુજસે મયે' એકખાર.
હુધ જ ચચાકે વહીં રખરો.
વો રદ કર દીયા વાર પરવર દીમાર.

કમરખંધ પગડી ઉઠાઇ ઉસે,
 મીલાઇ ઉસે લા અલીકે વો સાથ,
 શીર ઉસકાબી લશ્કર મુસલમા હુવા,
 હો આ જા ખખર કહાં હયેશહેધરમ,
 મીલા જાકે શાહે ધરમસે ખલાલ,
 આગે શાહ ધરિમુ ઝોર પીછે ઉમર,
 ખીરાદર ચહાઈમકો બેજા પયા મ,
 કે ભાઇ તુમહારા હયે આયા ચહ,
 સુના જાખ ખીરાદરને ઉસકી ખખર,
 દોનાં ભાઇ મીલ ઝાર ગીરયા હુએ,
 પુસા ભાઇ કેસી ચેડી ખાત હઇ,
 કહા તખ હઇ ભાઇકો શાહે ધરમ,
 વો સુનકર હકીકત હઇ અયસા કહા,
 કહાં મરયે આવે મુસલમાં ચહાં,
 ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા લહા,
 પુકાર ઉમરયે કે શીદિ ધરમ,
 કહા ભાઇ ખ્યાદ ચે તુંદાન હઇ,
 દેખા શાહ ધરમકે ખીદાદને તખ,
 ખશર ઝાર હઠગા કે દિનાત હઈ.
 ઘડી પલમે ગાખખ હોખતા હઇ,
 હસે જલદ પકડો કે જાને ન પાએ,
 ઉમરને રખી સરયે ટોપી વહાં,
 કીતોંકે લીયા સરસે પગડી ઉતાર,
 કહે આકે હઝરતકી ખીદમતમને,
 ગયા યા અલી શાહ ધરમ ભાગકર.
 ચલે કુચ કરકે હઝરત અલી,
 વો ભાઇ બી સુનતેહિ લેફાજસંગ,
 ધરમ સાહકા પહેલવાં આનમેં,
 મોહમદ હનીફ લે હુકમ મુરતુઝા,
 મારા ખીચકાર એક તલવાર ઉસે,
 કઈ પહેલવાંનેકો મારે વહોં,
 પડી ઉસસે લશ્કરમેં દેહશત વહાં,
 ખીરાદર હુવા જાખકે ઉસકા સવાર,
 ઘજમ હોકે બોલા કરો વાર આએ,
 અમીરને કહે હમ અવત્ર મારેનહી,
 અવલ વાર કર તુ હમારે ઉપર,
 મારી તેગ ઉસને વહીં મુદતર,
 કમરખંદ પકડ ઉસકા નઅરા કીયા.
 કહે મર તું હોવે મુસલમાન આજ,
 બ હે જો માને મેના હરફ,

શીર કલમા નખીકા પડાઇ ઉસે.
 ભાગા શાહ ધરમ વહોંસેકરકરકેધાત.
 ધલમકો અબી કાબી ધરમાં હુવા.
 ધમરને ઉડાએ વહાંસે કદમ.
 દેખા કયા કે જાતા હયેમમગીન હાલ.
 પોહચે જાકે દોનાં શહેરકે અદર.
 કહા બોલ ધસકો તુ એરા સલામ.
 વો મીલને ખુલાયા હયે તુજકો વહાં,
 સવાર હોકે આયા વહીં મુદતર.
 ખીપતસે દોનાં સીના ખીરયા હુએ.
 કે તેરે ઉપર અયસી મુશકી લાતહય.
 કે ઝએતુનકા હઇયે સારા કરમ.
 દીવાસે દીએ ઉસકો અપસ કનરખા,
 તો દયવા તુમાહારા લેકં બેગુમાં.
 હુવા સારી મજલીસ સને વો અયાં.
 તુજે ભાગનેકી અ આતી સરગ.
 ન જાતુ કે ચે દેવ યા જાન હઇ.
 કહા હેગા ખ્યાદા ખડા બે અદમ.
 ન જાતુ હકીકતકો કયા ધાત હઇ.
 ચે તો શીર આકે સુરત દીખાતાહઇ.
 સો તખ ચોતરસે પકનેકો આચ.
 સો ગઇખ હુએ વહાં સતી નાગહાં.
 કે કાલ અપની ઝંખીલમે તખઅયાર.
 ગયા શહ ધરિમ અપને ભાઇ કને.
 મીત્રા અપને ભાઇસે હિમત પકડ.
 પોચોચે મુદક ઉરકેધ હઝરત વલી.
 હુવા રખર આકે વો બેદીરંગ.
 પુકારા ખડા રેહકે મેઝાનમેં.
 મએ, રખર ઉસકે ઘોડા ઉડા.
 કીયા ચકઝરખસે ડીનાર ઉસે,
 કીતે નામદારોં પછાડે વહિં.
 ન લટકેનેકો આયા જાગર પહેલવાં.
 મહમદ હનિફકો કહા યુ પુકાર.
 તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
 કે જાખનક ન મારે હમારે તહોં.
 ખડા હમ કરં વાર તેરે ઉગર.
 અમીરને લીયા વાર ઉપર સીપર.
 કે ઘોડે ઉપરસે ઉડાકર લીયા.
 તો ખખમુગા તુજ તરાતખતોકાજ.
 વગર નહ તો કરતા હું તુજકો તલ્લહ.

કહી ઉસને કલમા બચી ઉસકી નં,
દેખા શાહ ધરમ બાઇકો દીનદાર,
અલી શાહે મરહાબી તજવીઝ કર,
કીયા એક દુલદુલેકો નઝદીક ન,
હમનકો ફીરાવેગા તુ કહાંતલક,
અગર મરહુમીકા તુ રમતા નશાં,
વે શાહે ધરમ સુનકે ગૌરત પકડ,
કીયા ખેંચ તલવારકા વાર વો,
ઉઠાકર મુઅલ્લક ઉસે ઝનસે,
જો કલમાં કહે તો બચે તેરી જાન,
દેખા શાહ ધરમ વકત આયાં હૈ તગ.
ન લયકર રહા નહીં ખીરાદર રહે,
કીધર જાઉં મેં ઓર કીસકે નઝદીક,
મુસલમાન હોએ બગેરે નઈ પનાહ,
ન આયા ખુતોમે મલકો હૈ કોઇ,
બડા ખુત ખુદાકી મઝમમે પડે,
બડે ખુતપે લઅનત હઝારાં હઝાર,
બડે ખુતપે લાકિ ન હમાનકો,
બડા ખુત હકીકતસે નફસે પલીદ,
યે કહ કરકે લાયા પો દીલમેં ચકીન,
સીદક દીલસે કત્તમા પડશાહ ધરમ,
ઉતારે ઝમીંપર લગાએ ગલે,
મોહમ્મદ હનીફકો ખુલાએ વહાં,
બી લયકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર.
ઉસે તખ્ત ખીકલા ચલે ખુતરાખ,
તખ્તપર ખીઠકે દુજો બાઇકો,
જખ ધમલાક અદીકે આ મુલ્કકું,
અલી મુરતુઝા ઓર શાહે ધરમ,
ઝએતુન પાક દામનકો લે એકબાર,
કહે બેટી તેરી યે ઝએતુન નામ,
મોહમ્મદ હનીફ કર શહાના મલુસ,
ધજઝત અગર હો તો માનકો ધરેં,
ખુદા તુંજશે રાજી ખુદાકા રસુલ,
સુનો શાહ ઈરમ દીલશે રાજી હુવા,
ધધરશે અલી સાહેબે ઝુલ્ફીકાર,
મોહમ્મદ હનીફકી જો શાદીકા કાજ,
નીકાહ બાંધકર તખ્ત ચુલવા દીયા,
દીયા શહ ધરમને બહોત માલોઝર,
દીયે ફીર કમ બાંધ્યાં ઓર ગુલામ,
મોહમ્મદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ,

મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
કીયા કરદ દીલમેં વહાંસે શરાર.
કે બાગેમા શાહે ધરમ અખ મમર.
કહા શાહ ધરમ અખ તુ બાગેમા કમા.
કહાંલગ ફીરાવેગા મુલકો મુલક.
તો હો આજ મેદામે મરદન કશાં.
મુકાબીલ અલીકે હુવા ઝુલ્તર.
કીયા રદ અલી મુરતુઝા વાર વો.
કહા ઉસકુ સમજા હર આઇનસે.
વગર કંઇ તો માફ તુજે બેગુમાન.
લડુ ઓર કંઈ કીશતરે ઇસસે જમ.
નહી ખેખ અકરખ ખીગાને રહે.
ખુરે વકતકા કોન હોગા શરીક.
ખુતોને મુજે અખ કીયા તમાહ.
મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઇ.
બડે ખુતકી કાઇ ન પુજા કરે.
બડા ખુત હએ મલકેન ઓર નાખકર.
હએ નૂકસાન બહોતમા મુસલમાનકો.
કુદરમે બહોતકી કાફર હયે ચદીર.
રવા દાન આઇ સેવો પાક દીન.
અલી મુરેતુઝાન કીયા તખ કરમ.
કહે હયે તુ બાઇ હમારા ઉને.
બી ઉનકે છોટે બાઇકોલી વહાં.
દીએ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
દુજો બાઇકે મુલ્કમેં જ શીતાખ.
દીએ શાહ ઉરીકા ઉસી જાએકો.
દીયા રાજ ઉસકોલી શરમાનમું.
ચલે કુચ દર ચુક શાહે ખુરમ.
પીદર પાસ લાએ અલી નામદાર.
અખીતક યે હયે પાક દામન તમામ.
મએ સવાર હો લાવનેકો ઉરસ.
મોહમ્મદ હનીફ સાથ શાદી કરેં,
તેરાદીન ધમાન સખ હો કખુલ.
વા શાદીકી સખ કારસાઝી કીયા.
સરઅંજમ શાદી કીયા સખ તયાર.
લગે હોને બાજે બજંતરકે કાજ.
દુલે ઓર હુલફન અંદર ખીઠા.
જેહઝમે દીયા માલ બહોતસા વાગર.
ચલે લેકે હુબહન ખુશીશે તમામ.
પુરાયા ખુદાને હુએ દીલમેં

ઝએતુન પાક દામન શુકરકર અદા,
ચારોં ચાર છુટે તબી બદશે,
બઝાં મુરતુઝાને ગલેશે લગાએ,
બઝાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે ધરમ,
વેા મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર,
ઝીઅરતકે અહમદકે રોઝે મને,
કીએ દીલ તસદુક અલી મુરતુઝા,
ગુલામોંકા ઝર દે તસદુક કીએ,
નીકલકર વડાંસે ગએ ધરમને,
ખીખીને લે ઉનકો ગલેશે લગાએ,
વીદ્ય હોડે અસહાબ ગએ અપનેધર,
આએ અપને ધરમેં બહોત શાનશે,
નકારા બખએ મદીને મને,
હુવે જગમેં ખુસહાલ અલીયો વલી,
કીયા ખુહનીફશહકા કીરસા તમામ,
હોવે મુજ તરપશે કરોડો દરદ.
કીરસાશાને નાકીસ હુવા અખતમામ,
ઘોર અસહાબઅહ બામઝૌર આલપર,
કલાહી બખશ તુ લખનહારકો,
બઝાં ઉરકે મા બાપકો યા ઇત્તાહ,
અઝાબત અહબાબ ચારાં સબી,
કલાહી મુસ્તનીફ રહે ખુશ ખીરામ,
તુ રએલે પઅગમ્મર દુઓ હો કયુલ,

કયા હકતઆવાને હાંજત રવા
માલે મુરતુઝાશે ચે આનંદશે.
બહોત માલ દેકર દીલાંશે દીલાએ.
વિદ્ય હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
મદીનેમેં પોહચે અલી શોર નર.
લગે જન અસહાબ સારે જને.
ઝીઆરત કીએ રોઝએ મુસતફા.
હઝારોં ફકીરોંકા ખાના દીએ.
કે મીલનેકા આયા હનીફા કને.
કરી શુક ઝોર ઉનકો ખીઠાએ.
સલામુન અલેકુમ કીએ સરખસર.
દીએ ફતેહા બા દીલોજનશે.
મીઠામુ દીએ બાંટ સખ શહેરામને.
જહાંકા સરાસર ખુશહાલી મીલી.
મોહમ્મદ નખીપર દરદો સલામ.
બરહે રસુલે મુદદર દરદ.
મદદ હો મહમ્મદ હનીફકી મુદામ.
દરદાં લખાલખ અઝો સરખસર.
બ બરકત મહમ્મદ ગુન્હગારકો.
અઝાબો અકુબતશે રખ દર પનાહ.
રહે શાદા ખુરરમ બ હુરમત નખી.
બહુરમત નખી ઝૌર આલે કરામ.
ઇબ્બતમેં ઉરકી ન હો કુચ ઉદુલ.

તમ્મત તમામ શુદ

કીરસએ દીલ બહેલાવ.

બાદ હમ્દરખ્યુલ આલમીન ઝોર નાત ખાતે મુલ મુરસલીનકે,
ઝોર ઉન્કે જો ચાહાર ચાર મક મુલ દરગાહે કલાહી હયે,
ગોયા ઇસ્તેહકામદીન નખવીકી મઆવન ઝોર મદદગાર હયે;

બયત.

ફીયે ઉન્શે જો કોઇ હોવે શકી, દીલા રએબ શકળાં ઉશે દોઝખી,
મુરમમા દીલ બહેલાવ સુનાંચે પેહલે નાગરીમે થા,
અબ ચન્દ અરશેસે ઉરદુમે હયે અબ ઉરકો કસરત,
શાયકીનશે મતલબ અલવીકી ફરમાયશહે ગુજરાતીમેં,
તરજુમા કીયા ગયા, ગોયા સલાલકો મીરલ દુરરે,
શાહવારકી દરખશન્દા કરદીયા,

આગાઝ દાસ્તાન

પીલાસા કીયા અયેસી કડવી તુ બંજ, જીશે પીતે ભગરબી હો જાએ હંગ
પીલાનેમે વકફા ન કંતુ ઝરાં, માયાદ અનશે ન હો વાસ્તા.
તીરીઆ સાથ ધરધરશે ચલી જલ ભરન કુએપર સુનગીઆની,
નશેઆઝ સાંતોંકી પીઆ દુખ રોતી જાએ બરે પાની,

પેહેલી સખી.

સખી પહેલી યું કહે સખીરી મેરા પીઆ બંગ પીઆ કરે,
પીકાર બંગ જંગ હમશે નાહક કઝીહા કીયા કરે,
ઝોર રહે ચુલ્હમે આલો વો લોટાબર પીઆ કરે,
ના જાનુ કયા મઝહ ઉને જો ધરકે સખતાને દીયા કરે;
અછે ધરમે લાડલા-કયેસી કીની હકતઅલા—
વા પીએ બંગ રહે મતવાલા-અયશેશે પડા હયે મેરા પાલા,
સખીરી યુંહીચકીજવાની-નશેઆઝ સખોંકી પીઆ દુખ રોતી જાએબરે પાની.

સખી દુસરી.

પીલાસા કીયા અયેસી કડવી ચરસ, કે પીતેકી મુજકો ન હો શીર હવસ,
શખો રોઝ પીનકમે ઝુલા કરે, ઉસી કે તસલ્લવરમે આખર મરે,
સખી દુસરી કહે સખીરી મેરે પીઆને સરચ પીઆ,
બડી રજરશે પીઆને પીકે કલેજકું કાલીયા;
ધીના હો છોડ પીઆ કુચ અન્દ રોઝ તુમ આહો જાઆ,
કરે બાંસી ખુરરા ઉનકો દે મારે ચરનસે દુર કીયા,
વો પીએ ચરસ યુગની નહી કહે હમારિ પાની,—
લાચાર હો રહે રખતાની ગધ ધસ શીકરમે જવાની.—
સખીરી વો ધત ઉનકી નહી જાની-નશેઆઝ સાંતોંકી;

સખી તીસરી.

પીલાસા કીયા જામતો ગુલે આન, પીતેશે આંવ ઝરાં જામે જાન;
કે સુધી ખુશ ન શીર ધરકા ઉરને વી, ખુદાકા કસમ હયે તુજેહ સાકીયા,
સખી તીસરી કહે પીઆને અરીયુંકા ખાના સીખા;
સખા દીયા તનબદન જાસમકા ગયા ખુન શીર નહી અતા,
બહોતેરા સમજયા પીઆકો કહા હમારી નહી માના,
બહોત ખુરા હયે શખોક અશીયુંકા નહિ છુટે જકે સંગા જાના.
સુંદરકી કીરમત કુટી કુટી કોહ લગી નહિ ખુટી;
અશીયું ના ઉન્શે ગુટી જવાની ગએરોને લુટી.

સખીરી નહિ લીખી મેરી જવાની—નશેઆઝ સાંતોંકી;

સખી ચઓથી.

પીલાસા કીયા મુજકો ગાંજ અબી; કે પીતેહિ તા રન્જ જુલુ સખી.
નહો શખોક ઝોર ગાંજ મુજેહ કે દેતા હું સાકી કસમ યે તુજેહ,
સખી અઓથી યું કહે સખીરી બહોત ખુરા ગાંજ,

મેરે પીઆને બહોત પીઆ રંગ ઝર્ડે ગાંજોને કરદીના
મેલી વસ્તર ગાંજેકા સખીરી ખુકા જગર જલ ગયા સીતા
નહી તાકત કુચ રહી બદનમે થકા ઝોર મુશકીલ હુવા જન,
ગાંજેકી ઉનહે ધન હયે બારી બરબર પીયે હરબારી.
દીનકા જલાદે સારી—હયે ઉમર હમારી બારી—
સખીરી મેલી મુસીબત કહાની—નશેબાઝ સાતેંકી,

સખી પાંચવી.

પીલાસા કીયા જલ્દ પીઆલા શરાબ ઐર હમરાહ ઉસ્કે ક્યામ
કે પીઆકે શીર અયેસા મખમુર હું, સરામે મહોખતમે બસ ચુર હું,
સખી પાંચવી કહેરી પીઆ મેરા શરાબકા પીનેરાલા.
બર પીઆલે બોતલ કગલાસે ખાલી થરકા પથ્થર કરદાલા;
હો ગાફીલ રહે પડા પુજેહ દુ મ બડા—ઐર કહે બરવાલા,
રહે નશેમે ચુર સખી રહે દીન બરવો તો મત નાલા;
પીએ શરબકે પીઆલા કર દાલી બોતલ ખાલા,
કાયાબી જલ બુન હુધ કાલી—કહે કહે કહે કેન્સે હારી,
યે નખોખત સુન કહાની—નશેબાઝ સાતેંકી,

સખી છઠી.

પીલા સાકીયા પોસ્ત જલ્દી મુજેડ, નમાવે કબી જોશ મસ્તા મુજેહ,
નશેમે મંએ લહેર ખાયા કરે, શમો રોઝકે ગમસે બેદર રહે;
સખી છઠી યુ કહે પીઆ મેરા જાન, પોસ્તપીએ લીએ બડીકજર કહેસોકરન
પડી સખીરી હમે લુકમ હયે ક્યા હયે અજર વો રહે પીનકમે,
બેહોશ જો દેખે બરકે નજર—ધસ શીકરમે સુતોરી જલ બુન;
કાયા હો ગધ પીંજર—પીન પોસ્ત પીઆમન બાયા
સુખ ઝરા નહી હમને પાયા—કોશોંતક જોને પીલવાયા;
સખ જનમ યુહી ગમ્યાંયા,
પીઆને સાર હમારી ન જની—નશેબાઝ સાતેંકી;

સખી સાતવી.

કહું ક્યા મંએ માયાકી અબ ખુશીયાં,
જહાંમે ઇસ્કી હયે સખ ખુશીયાં;
નહોતી અગદ દવલતે અયે મહેરબાં,
નીહાં વીઝે હમપર નહોતી અયાં;
સખી સાતમી યુ કહે પીઆ મેરા માયાકે નશેમે ચુર રહે.
વો હયે મનસ્થી અકસીર જુસ્સે દુખ દીલદર દુર રહે;
લાંબે કરે અશ્વાસત ઉનકી ખીદમતગારીમે હુઝુર રહે,
રીસાલંગર ઉસ્તાદ હમારે સદા ગીઆનબર પુર રહે;
નંદા જીતા ફરમાતે અગર અપની મત લાતે;
પીઆલ દેવીને લોખા મહા—બાની—નશેબાઝ સાતેંકી.

તમામ શુદ્ધ.

